THE

SHEWA DAGON PAGODA.

275
3-1899

இரங்கோன்

சுயதேக்கன் கோபுர சரித்திரம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS, MADRAS.
22 SEP 1899

இஃது

இரட்டைமலை

ஸ்ரீநிவாசம் அவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

சென்னை:

மதராசு ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

(Copy Right-Registered)

முகவுரை.

கீழ்நாடுகளென்னும் சீனு, ஜப்பான், பிரமா, சீயம், இலங்கை முதலான தேசங்களிலுள்ள பௌத்தசமயிகளுக்குள் மிக சிறப்படைந்ததும் விசேஷித்ததுமான சுயதேக்கன் கோபுரத்தைத் தரிசிக்கப்பிரமதேசத்தில் குடியேறியிருக்கும் இந்தியர்கள்போகிறபோது, அங்குள்ள விக்கிரகங்கள் யாரைக் குறிப்பிக்கிறதென்றும், தங்கள் கண்களுக்குத் தோற்றும் மற்ற விஷயங்களின்னின்னவென்றும் தெரியாமல் தங்கள்யுக்திக்குத்தோன்றியபடியாயும் தங்கள் நிமயத்திற் கடுத்தாற்போலும், பேசிக்கொள்வதை நாம் கவனித்து இந்தியர்களில் சிலரைக் கண்டு விசாரிக்கிறபோது இந்தக் கோபுரசரித்திரம் பெரும்பாலருக்குத் தெரியாததாக எமக்குப் புலப்பட்டுத் தமிழ் ஜனங்களுக்கு உபயோகமாகவிருக்க இச்சிறு புத்தகத்தை வெளியிடத் துணிந்தோம்.

இதிலடங்கிய விஷயங்களைத் திட்டமாய் விளங்கிக்கொள்ள சில பிரமரையும், இராஜவேங்கத்தையும் மஹா ஜெயவினையையும் சொவோயி ஓர்னஸ்ட் டாக்டர் ஜட்சன் முதலானவர்கள் எழுதிவைத்திருக்கும் கிரந்தங்களையும் பர்மா கெஜட்டியர் அட்மிஷடிரேஷன் குறிப்பு இன்னும் பல பிரதிகளையும் பார்வையிட்டுப் பரிசோதித்துச் சில சங்கதிகளில் சரித்திரக்காரர் ஒருவருக்கொருவர் ஒவ்வாதிருப்பதையும் கவனித்து நமக்குச் சரியென்று தோன்றியதை இங்கு குறித்தோம்.

இச்சிறு புத்தகத்தில் அடங்கிய விஷயங்களில் திருத்தவோ, கூட்டவோ, எடுக்கவோ, மாற்றவோ யாதேனுமிருப்பின் இதை வாசிக்கும் நண்பர்கள் அதை நமக்குக் கனிவுடனறிவிக்கின் நாம் அன்பாய் அங்கீகரித்து ஆலோசித்து மறுபதிப்பில் பிரசுரஞ் செய்வோம்.

இரங்கோன்
ஜூலை 1[illegible] 1899ளு } இ. மு.

114696

505
294.3

உ

கடவுள் துணை.

இரங்கோன்
சுயதேக்கன்கோபுர சரித்திரம்.

பிரம*தேசத்தைப் பாய்ந்தோடும் இராவதிநதி கழிமுகத்திற் கெதிரிலுள்ள சுவர்ணபூமியென்றும், போகபூமியென்றும் வழங்கிவந்த இப்போது பெகு என்று சொல்லப்படும் நாட்டில் ஜெயங்கொண்டேன் என அர்த்தப்படும் யாங்கோன் அல்லது இரங்கோன் என்னும் பட்டணத்திற்குச் சமீபத்தில் தன்கோத்திர மலையானதிருக்கிறது. அந்தமலையின்பேரில் சட்டப்பட்டிருக்குங் கோபுரத்திற்குச் சுயதேக்கன் கோபுரமென்று பெயர். அதைச் சுவேடகாங்பயா, அல்லது பயாதகாவென்று பிரமர் அழைப்பார்கள். இந்தியர்கள் அதைப் பெரிய கோபுரமென்றும், புத்துகாவென்றும் அழைக்கின்றார்கள். அந்த கோபுரமிருக்கும் மலையடிவாரத்தில் சிலமடங்கள் கட்டப்பட் டிருக்கின்றன. கோபுரத்திற்குச் செல்ல மலையின்பேரி லேறும் முகற படியி னிருபக்கங்களிலும் சுருகுதலை உருவங்களிரண்டு பிரமாண்ட ரூபமாய்ச் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

சிங்க ரூபங்கள்.

இந்தச் சிங்க உருவங்களிருக்கும் மலையடிவாரத்திற்கும் மலையின்பேரிலுள்ள கோபுர அஸ்திவாரத்திற்குமுள்ள உயரம் 166 அடிகள்.

மலையின் உயரம்.

இதற்கு மத்தியில் கட்டப்பட்டிருக்கும் படிகள் மூன்று அணிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதுமன்றி, ஜனங்கள் கும்மாளம் போட்டுக் குதித்து இரண்டு மூன்று படிகளை யொருமிக்கத் தாண்டி யோடாமல் மிகப் பக்தி விசுவாசமாய் நடந்துபோக, சிலவிடங்க

கோபுரபடிகள்

---

* பிரமர் இந்த வார்த்தையை "பமா" என்பார்கள். ஐரோப்பியர் அதை "பர்மா" என்பார்கள்.

ரில் அதிக அகலமாயும், சிலவிடங்களில் அதிக உயரமாயுங் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஐரோப்பியரும் இராணுவ உடையை தரித்திருக்கும் சுதேசவீரர்களுந் தவிர மற்ற யாவரும் பாதரக்ஷையைக் கழற்றிவிட்டுப் போகவேண்டும். படிகளின்பேரில் கட்டப்பட்டிருக்கும் கூரையானது மிக மிருதுவான தேக்கம் பலகைகளாலும் பலவித விசித்திர ரூபங்களாலு மமைந்திருக்கிறது. படிகளி னிருபக்கங்களிலும் சிறுவர்களுக்கான விளையாட்டுப் பதுமைகள், பெண்களுக்கான காதோலை, மணி, மற்றும் விநோதமான பிரமர் ஜப்பானியர் தட்டு முட்டு சாமான்க்ள், சுவாமிக்கு அர்ச்சிக்க மெழுகுவர்த்தி, ஊதுவர்த்தி, பூ, பழம், பலவகைப் பதார்த்தங்கள் முதலியவைகள் விற்கப்படுகின்றன. அவைகளை விற்பவர்கள் பெரும்பாலார் கோயிலடிமைகள். கோயிலடிமைகள் பிரமரால் மிகத்தாழ்வாக எண்ணப்படுவதுமன்றிக் கீழ்ஜாதியாக பிரமர் மதித்து, கோயிலடிமைகளோடு உண்ணவும், உலாவவும், பெண்கொள்ளவும், கொடுக்கவும், சம்மதியார்கள். கோயிலடிமையின் பெண்ணைச் சாதாரண பிரமனொருவன் விவாகஞ் செய்வானாகில் அவனும் கீழ்ஜாதியாகக் கவனிக்கப்படுவது மல்லாமல், அவனுக்கு முன்னொரு தாரமிருந்து அந்தத் தாரம் பெற்ற பிள்ளைகளிருப்பின் அவர்களும் கீழ்ஜாதியாக மதிக்கப்படுவார்கள். கோயிலடிமைக்குப் பிறந்த ஒருவன் எவ்வளவு ஐசுவரியமுடைய யோக்கியனாகவும், மற்ற பிரமர் குடியிருக்கும் வீடுகளுக்கு மத்தியில் அவன் வசித்தாலும், எவர்களும் அவனை நேசியார்கள். கண்டு பேசார்கள். அவனைக் கண்டவுடன் சிலர் முகத்தை மறுபக்கத்தில் திருப்பிக் கொள்ளுவார்கள். சிலர் தூரமாக விலகிப் போய்விடுவார்கள். அவன் தன்னை மறைத்துக்கொண்டு மற்றப பிரமனைப்போல் பாவித்துக்காட்டி, வேறொரு ஊருக்குச் சென்று, வசிக்கும்போது அவனை அடிமை யென்று ஜனங்கள் கண்டுகொண்டால், உயிரை மாய்த்துக் கொள்ளுவதே உத்தமமென்று அவன் எண்ணும்படியாய் மற்ற பிரமர் அவனை நட

பாதரக்ஷையைக் கழட்டுவது.

படிகளின்பேரிலுள்ள கூரைகள்.

கோயிலடிமைகள்.

த்துவார்கள். இந்தக் கோயிலடிமைகளெப்படி யுண்டானார்க ளென்றால், மஹா பாதகத்தைச் செய்தவர்கள் தலைமுறை தலை முறைமட்டும் கோயிலடிமைகளாக விருக்க பௌத்தமத அரசர் களால் தண்டிக்கப்பட்டவர்களின் சந்ததியார்தான் கோயிலடி மைகளென்பவர்கள். பூர்வபிறப்பில் மிக நிஷ்கர்மத்தைச் செய் தவர்களே கோயிலடிமைகளுக்குப் பிள்ளைகளாகப் பிறக்கின் றார்களென்பது பிரமரின் நம்பிக்கை. ஒரு பிரமராஜன் மற் றொரு பிரமராஜனைச் சிறைப்படுத்தக் கருதி, கபடமாய் அந்த அரசனையும் அவன் இராணியையும், மந்திரி, பிரதானியையும், மெய்க்காவலரையும் கோயிலுக்கு அழைத்துக் கோயிலடிமைக ளாகச் செய்தான். அவர்களின் சந்ததியார்தான் கோயிலடி மைகளென்று நிச்சயிக்க சரித்திரமுண்டு. பௌத்த கடவுளு க்கு அர்ச்சித்த பதார்த்தங்களைப் பிரமர் உண்பதில்லை. அவைக ளைக் கோயிலுக்கப்பால் கொண்டுபோயெறிந்து விடுவது வழ க்கம். அந்தப் பதார்த்தங்களைக் கோயிலடிமைகள் எடுத்துண் பார்கள்.

2. படிகளைக் கடந்து மலையின்பேரிலேறி கோபுரத்தைக் கிட்டும்போது முகப்பில் தென்திசையை நோக்கிய புத்தரது உருவங்கொண்ட சிலையொன்றும், அதை யடுத்துப் பல சிலை களுமிருக்கின்றன. இங்கே பிரமர் ஆண்களும் பெண்களுமாக வந்து தங்கள் தங்கள் காணிக்கையைச் சுவாமிக்குச் செலுத்திச் செல்வார்கள். அவர்கள் செலுத்தும் காணிக்கையைப் பற்றி யுஞ் செய்யும் ஜெபத்தைப் பற்றியும் கிழக்குவாசல் விக்கிரகத் தைச் சமீபிக்கிறபோது விவரிப்பாம். தென்வாசல் விக்கிரக த்தை விட்டு வலது புறமாய் திரும்பினால் ஒரு பெரிய பொக்கி ஷப்பெட்டி இரும்பினால் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. அப்பெட் டியில் சுவாமிக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்தும் நாணயங் கள் போடப்படுகின்றன. அதை யடுத்தாற்போல் கோபுரத்தின் தர்மீகர் ஆபீசும், அதன் எதிரில் கண்ணாடி கதவுகளு

தர்மீகர் ஆபீசு.

க்குள் அடக்கஞ் செய்திருக்கும் யானைத் தந்தங்களிரண்டும் விசித்திரமான சித்திரவேலை செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

தர்மிகா ஆலீசுக்குப் பின் புறமாயுள்ள மண்டபத்தில் புத்தரது

புத்தரது பல்.

பல்லைப்போல தங்கத்தால்செய்து பளிங்கு கவசமிட்டிருக்கிறது. புத்தரது சுயமான பல்லொன்று இலங்கையிலிருப்பதாகப் பிரமர் நம்புகிறார்கள். கிழக்குமுகமாகச் செல்லச் செல்ல புத்தர் சரித்திரத்தைக்கொண்டு அனேக விக்கிரங்கள் பக்தர்களால் செய்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தெரியாதவர்கள் அவைகளை நாயன்மார்களென்றும், ஆழ்வாராதிகளென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். தென்கிழக்கு மூலையினின்று பார்க்கின் நதியின் கழிமுகந்தெரியும். ஆங்கிலேயர் இந்தக் கோபுரத்தின் பேரில் படையெடுத்துவந்து நுழைந்த கிழக்குவாசல் முகப்பையும் சண்டைநடந்த இடங்களையு மிங்கிருந்து பார்க்கலாம். அந்தச் சரித்திரத்தை இங்கு சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவோம்:—

முதலாவது சண்டை.

3. பிர்மதேசத்தரசன், மிகக் கொடுங்கோல் மன்னனாகவிருந்து ஐரோப்பியரையும், அன்னிய நாட்டவரையும், அக்கிரமமாயும், க்ரூரமாயும், நடத்திவந்ததைப்பற்றி இந்தியாவை ஆண்டுவரும் ஆங்கிலேய அரசாங்கத்தார் பலநியாயங்களையெடுத்துக்காட்டிப் புத்திபோதனைகள் செய்துவந்தும் அரசன் கேளாமற்போனதால், பிர்மதேசத்தின்பேரில் படையெடுக்கத் தீர்மானித்து, 1826௵ மே௴ 10௳ போர்க்கப்பல்கள், பீரங்கிகள், காலாட்படைகளுடன் ஜெனரல் ஆர்ச்பால்ட்காம்பல் என்பவர் இரங்கோன் துறைமுகத்திற்கு வந்தார். அக்காலத்தில் பிர்மராஜனால் இரங்கோனுக்கு அதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டிருந்த கவர்னர் என்னசெய்தாரென்றால், குடிகளோடு, ஆடு மாடு, தானிய முதலானவைகளையெல்லாஞ் சேர்த்துக்கொண்டு காட்டுக்குக் கூட்டிக்கொண்டுபோய்விட்டார். ஆங்கிலேயபடைவீரர்கள் இரங்கோனுக்கு வந்தபோது அது பாழாய்க் கிடப்பதைக் கண்டு சுவேதேக்கன் கோபுரத்திற்குப் போய், அது கொத்தளத்திற்குத் தகுமான இடமென்றுகண்டு அதைப்பிடித்துக்கொண்டார்கள். சண்டை நடக்கவில்லையென்றாலும் பட்டணம் பாழாக [illegible] படைகளுக்கு வேண்டிய உணவு கிடையாமலும், எதிரிகளின் நோக்கமின்னதென்று அறிய ஒரு பிரமனையுங்கூடச்

காணக் கிடையாமலும், படைகளுக்குள் கொள்ளைநோய் அதிகரித்தும், அவைகளைநடத்தக்கூடாதவிதமாய் ஓயாமழைப்பெய்துகொண்டிருந்தன. அப்படியிருந்தும் ஜெனரல் காம்பெலென்பவர் ஆவாபட்டணமாகிய பிரமராஜன் தலைநகரத்தைநோக்கிச்சென்று அநேகநாடுகளை ஜெயித்துக்கொண்டு இராஜநகருக்கு மூன்றுநாள் பிரயாணத்திலிருக்கிறபோது, பிரமராஜனால் சிறைப்படுத்தியிருந்த ஐரோப்பியரைக்கொண்டு பிரமராஜன் அங்கிலேயரிடம் சமாதானங்கேட்டான். அவன்சிறைப்படுத்தியிருந்த ஐரோப்பியரில் ஜட்சன் என்னும் அமெரிக்கன்கிறிஸ்துவமிஷனெரி யொருவர் அவருடைய மனைவியைப் பிரமர்பிடித்து ஒருமரத்திற் கட்டியிருக்க, மேஜர்சேல் என்பவர் அவளை விடுவித்ததாக மேஜர்லாரி சரித்திரத்திற் குறித்திருக்கின்றார். ஜட்சன் என்பவர் ஏன் சிறைப்படுத்தப் பட்டாரென்றால், ஆங்கிலேயர் படையெடுத்துவர வெகுநாளைக்குமுன் இந்த அமெரிக்க மிஷனெரியும் அவருடைய மனைவியும் கிறிஸ்துவேதத்தைச் சில பிரமருக்குப் போதித்துக்கொண்டு ஆவாபட்டணத்திற்குடியிருந்தார்கள். அவர்கள் இராஜகுடும்பத்திற்கு சிநேகமாயிருந்தார்கள். அவர்களோடு ஒரு டாக்டரும் ஒரு வியாபாரியுமாக இரண்டுமூன்று ஐரோப்பியரிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர் பிரமர் தேசத்தின்பேரில் சண்டைக்குவரும்படியாய் அவர்களைத் தூண்டிவிட்டவர்கள்ஜட்சன் முதலானவர்களாகத் தானிருக்கவேண்டுமென்றெண்ணிப் பிரமராஜன் அவர்களைப்பிடித்து, இரும்பு விலங்குகளைத்தரித்துச், சிங்கமடைக்குங்கூண்டில் அடைத்து வைத்தான். இதையறிந்த ஜட்சன்துரைசானி, தன் அருமையான வஸ்துக்களையெல்லாம் எடுத்து ஒளித்துவைத்துவிட்டுத் தம்மிடமிருந்த கடிதங்களையெல்லாம் கிழித்துக்கொளுத்திவிட்டுத் தன்பேரில் யாதும் சந்தேகமில்லாதபடி செய்துகொண்டாள் என்றாலும், அரசன் அவளுடைய வாக்குமூலத்தைக் கேட்டுவர சிலபிரதான உத்தியோகஸ்தரை அனுப்பினான். அவர்கள்வந்தபோது அந்தஅம்மைதன்னுடைய வாக்குச்சாதுர்யத்தால் அவர்கள் மனதை இளகச்செய்தாள். அவர்கள் வீட்டைப் பரிசோதிக்க நுழைந்து ஒருபெட்டியில் வெள்ளிநாணய மிருக்கக்

கண்டு எடுக்கப்போனார்கள். அந்தாரணயம், கிறிஸ்துமதத்தைப் போதிக்க ஒருபாடசாலையைக் கட்டும்படியாக அமெரிக்காவிலிருந்துவந்தது. சுவாமிபணத்தைப் பௌத்தசமயிகள் தொடப்படாதேஎன்றாள். மற்றொரு பெட்டியிலிருந்த உடைகளைவாரினார்கள். அதற்கும் அவ்வம்மாள், நாங்கள்தரித்தவஸ்திரத்தைத் தங்கசேவடி என்னும் இராஜசமுகத்திற்குமுன் கொண்டுபோவது இழிவல்லவா என்றாள். கடைசியாகக் காவற்காரரை அழைத்து அந்தஅம்மாள்வீட்டைச்சுற்றிலும்காவல்படுத்திவிட்டுப்போனார்கள். அர்த்தராத்திரியில் அக்காவலர்கள் கதவைத்தட்டி உள்ளே நுழையப்பார்த்தார்கள். அவ்வம்மை ஜனல்வழியாய் அவர்களை அழைத்து, அவர்களின் அக்கிரமத்தை மேலதிகாரிகளுக்கு அறிவிப்பதாகப் பயமுறுத்தினாள். பிறகு விண்ணப்பஞ்செய்து காவலாளரை விலக்கிக்கொண்டாள். அநேக மனுசெய்து ஜட்சனை சிறையில்கண்டுபேசினாள். அவர் நடக்கமுடியாமல் நகர்ந்து இரும்பு கூண்டி னேரம வந்துபேசினார். இராஜகுடும்பஸ்தரோடு மன்றாடி இரும்பு விலங்கை நீக்குவித்தாள். ஆகாரம் அனுப்புவிப்பாள். கடிதமெழுதித் தேத் தண்ணீர் பாத்திரத்தின்கீழ் ஒட்டிவைத்தனுப்பி நடக்குஞ் சங்கதிகளைத்தினமும்அறிவித்து வருவாள். அவரைச் சிரசாக்கினைப்புரிய நூறுமயில்தூரத்திற்கு அனுப்பியபோது, அந்தம்மாள் பிரமஸ்திரீயைப்போல் உடைமாறிக் கைப்பிள்ளையோடு அந்தஇடத்திற்குப்போனாள். ஜட்சன் உடுப்புகளைக்கழட்டி ஒருசட்டையோடு இடுப்பில் கயிறுகட்டி மற்ற ஐரோப்பியரோடு பிணைத்துப்பிடித்து ஆவாபட்டணத்திற்குத் திரும்பவும் அவரைக் காவலாளர் ஓட்டிவந்தபோது அந்தம்மாளுங் கூடவே ஓடிவந்தாள். வழியில் குழந்தைக்கு வைசூரிகாண அதைப் பரிகொடுத்துவிட்டாள். பின்னும்பல விண்ணப்பங்கள்செய்து புருஷனைச் சிறையிலிருந்து மீட்டாள். அந்தச் சமயத்தில் ஆங்கிலேயர் ஆவாப்பட்டணத்தை நெருங்கிவரச் சண்டையின் நிரைக்கட்டுக்காக ஜட்சனுடைய வீடு பிரமரால் சமூலப்படுத்தப்பட்டது. கடைசியாகப் பிரமா அரசன் ஜட்சனை அழைப்பித்து சமாதானஞ்செய்ய, ஆங்கிலேய படைத்தலைவரிடமனுப்பினான். ஜெனரல்காம்பலானவர் ஜட்சனுடைய விண்

ணப்பத்தைக்கேட்டு, சண்டைச்செலவு ஒருகோடிரூபாய் மூன் றுதவணைக்குள் கொடுக்கவேண்டுமென்றார். அதைக்கேட்டு அர சன் கையிலிருந்த நாணயங்களுடன் அரண்மனையிலிருந்த தங்க எச்சிற்படிக முதலாயின உருக்கி, 25 லக்ஷத்திற்குப் பெறுமான தங்கமும் வெள்ளியுங்கொடுத்துப் பாக்கியைப் பிறகு கொடுப்ப தாகவும் ஒப்புக்கொண்டான். ஜெனரல் காம்பல் அதைப்பெற் றுக்கொண்டு இராக்கன் * ஆக்கான், ஸ்ரீராமபுரி, † ஸடோபா சாண்டுவே, முதலான இடங்களைத் தன்வசப்படுத்திக்கொண்டு இனி ஐரோப்பிய வியாபாரிகளை அக்கிரமமாய் நடத்தப்படா தென்று பிரமாஅரசனுடன் உடன்படிக்கைச்செய்து, இரங் கோனில் ஒருஏஜண்டைமாத்திரம்நியமித்துவிட்டு,சுயதேக்கன் கோபுரத்திலிருந்த இராணுவங்களை அழைத்துக்கொண்டு, ஜட் சன்துரை துரைசானியுடன் படைகள்சூழ இரங்கோனைவிட்டு ப்போய்விட்டான். இவ்விதமாக முதல்சண்டை முடிந்தது.

4. சிலகாலத்திற்குப்பிறகு, பிரமகவர்ன்மெண்டார் மேற் சொன்ன உடன்படிக்கைகளை அலக்ஷித்து, முன்போலவே ஐரோப்பியவியாபாரிகளையும் இந்தியாகவர்னர் ஜெனரல் ஏஜண்டையும் வதைக்கத் தலைப்பட்டார்கள். இந்தியாகவர் ன்மெண்டார் அநேகமுறை எச்சரித்தும், பிரமர்கேளாமல் மறு படியும் மானபங்கஞ்செய்யத் தலைப்பட்டவே, ஐரோப்பிய வியா பாரிகளும் ஏஜண்டுகளும் மோல்மீனுக்குப்போய் அங்கிருந்து அப்பங்கூறவே, கவர்னர்ஜெனரல் பிரமதேசத்தின்பேரில்படை யெடுக்க உத்திரவு கொடுத்துவிட்டார். சென்னை இராணுவங்க ளும், கல்கத்தா இராணுவங்களும், பம்பாய் போர்க்கப்பல்களும் 1858ஞ் எப்ரல்மீ 10உ இரங்கோன்நதிக்குள் பிரவேசித்தன. ஜனரல் காட்வின் கல்கத்தாவிலிருந்து வந்தவுடனே சண்டை யாரம்பமாயிற்று. ஆற்றிலிருந்து கொண்டே அக்கினிபாணம் விட்டு ஜெனரல் காட்வின் இரங்கோன் பட்டணத்தைத் தீக்கி

இரண்டாவது சண்டை.

* பிரமர் இந்தபூமியை இராக்ஷசபூமியென்றனழைக்க இரா க்கன் என்கிறார்கள். ஐரோப்பியரை அரக்கான் என்கிறார்கள்.

† ஸ்ரீராமபுரி என்பதை ஐரோப்பியர் ஸிரிஅம் என்கிறார்கள்.

ரையாக்கினான். மூன்றும் நாளாகிய 1858வது ஏப்ரல்மீ 13உ படைகள் கப்பலைவிட்டுக் கரைக்குவந்தன. 18வது ராயல் ஐரிஷ், 51வது O. K. லயிட், 40 வது பெங்கால் இன்பென்டிரிகள், சாப்பர்ஸ்மைனர்ஸ், 35 வது 9 வது மதராஸ் நேட்டிவ் இன்பென்டிரிகளுமாக அணிவகுத்துநிற்க; சுயதேக்கன்கோபுரத்தின் தெற்கு வாசல்வழியில் பிரமர் தகுந்த ஏற்பாடுடன் காத்திருப்பதாக, ஜெனரல் காட்வினுக்குத் தெரிந்து, அந்தப்புறமாய்ச் செல்லாமல் கிழக்குவாசலைநோக்கி நாலுபீரங்கிகளுடன் 51 வது லயிட் இன்பென்டிரியின் நாலு கம்பனிகளையும், சில ஆபீசர்களையும் சேர்த்துகொண்டு ஒரு மேட்டின்பேரில் போனபோது, பிரமர் பீரங்கியால் சுடவாரம்பித்தார்கள். மறுபக்கத்தில் பிரமர் ஒளிந்துவந்து எதிர்த்தார்கள்.

இவ்விதக் கட்டுப்பாட்டைப் பிரமரிடத்தில் ஜெனரல் காட்வின் கண்டபோது முன்செய்த முதற் சண்டையில் பிரமர் இவ்விதமாக எதிர்க்கவில்லையே யாரோ ஐரோப்பியன் இவர்களைச் சண்டைக்குப் பழக்கியிருக்கவேண்டுமென்றார். மேலும் ஆங்கிலேய படைகள் முன்னேறாத விதமாய் எதிர்த்தடிக்கும்படித் தகுமான இடத்தில் பிரமர் பீரங்கிகளை நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு சுட்டார்கள். இதை யறிந்த மேஜர் ரீட், கர்னல் போர்ட், மேஜர் ஒக்ஸ் முதலானவர்கள் மிகுந்த சாதுர்யமாய்ப் பீரங்கிகளை நிறுத்தி, பிரமருடைய நிரைக்கட்டை நோக்கிச் சுட்டார்கள். இப்படி யிவர்கள் சுட்டுக்கொண்டிருப்பதற்குள்ளாக நிரைக்கட்டையின் பேரிலேற நாலு ஏணிகளையும், பீரங்கிப்பட்டாளத்தை நடத்த மரப்பாலங்களையும் சாப்பர்ஸ்மைனர்ஸ் சித்தஞ்செய்து வைத்தார்கள். ஏணிகளும் பாலங்களும் தயாராயினவுடன், இனிபிரமருடைய நிரைச்சுட்டையின்பேரில் பிரசண்டமாருதஞ் செய்யவேண்டுமென்று 51வது லயிட் இன்பென்டிரியில் நாலுசம்பனிகளையும், சாப்பர்ஸ் மைனர்ஸ்களையுஞ் சேர்த்தனுப்ப, அவர்கள் ஏணிகளைத்தூக்கிக்கொண்டு போகும்போது அவர்களின்பேரில் பிரமர்விடும் குண்டு மாரியால் சிலர் விழுவதும் சிலர் சாவதுமாயிருந்தும், ஆங்கிலேய படைவீரர் ஒரே பிடிவாதமாய்த் தண்டுமாரிக்கு மத்தியில் ஏணியைத்தூக்கிக்கொண்டுபோய் நிரைக்கட்டையின்பேரில் வைத்தேறி அதை

ப்பிடித்துக்கொண்டு பிரமரைத் துரத்தியடித்தார்கள். இந்தச் சண்டையில் சிலதுரைகளுக்குச் சலத்தகாயம். மதராஸ் ஆர்ட்டில் லெறியிலிருந்து ஓடிவந்து பிரமராஜனையடுத்திருந்த ஐரோப்பிய ஆபீசர் கோவின்என்பவன் பிரமரைப்போல் வேடந்தரித்துப் பிரமரோடு கலந்திருந்தான். ஆங்கிலேயர் அவனைத்தெரிந்துகொண்டு, அவன் சாகும்படிக் குறிப்பாய்ச் சுட்டுத்தள்ளினார்கள். ஐரோப்பியர் பீரங்கிபட்டாளத்தில் பழகின ஆபீசராமிவன். அவன்தான் பிரமருக்குப் பீரங்கிச்சண்டையைப் பழக்கிவைத்தான். சுயதேக்கன் கோபுரத்தைச் சுற்றிலுமிருக்கும் மரக்கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அன்றிரவுமுழுதும் எரியும்படிக் கப்பலிலிருந்து அக்கினிபாணங்கள் விடப்பட்டன. அது ஆங்கிலேயர்களுக்கு வேடிக்கையாகவிருந்தது. ஸ்ரீராமர் இராவணன் சண்டையில் விட்டபாணங்களைப்போ லிருக்கிறதென்று பிரமர் சொல்லிக்கொண்டார்களாம்.

13ந்தேதி முழுமையும் ஆங்கிலேயர் சண்டை செய்யாமல் அயர்ந்திருந்து, 14ந்தேதி காலையில் பலதும் படைகள் சுயதேக்கன் கோபுரத்தை நோக்கிச் சென்றன. 80 வது பட்டாளத்தை நாலு பீரங்கிகளுடன் ஜெனரல் காட்வின் முன் நடத்த, பிரமர் முன்னும் பின்னுமாக எதிர்த்தார்கள். காலை 7 - மணிக்கெல்லாம் துப்பாக்கி சத்தமிடுவதும், பீரங்கி முழங்குவதுமாகவுமிருந்தன. ஆங்கிலேயப் படைகள் பிரமரைத் துரத்தி யடித்தாலும் அவர்களுக்குள் குண்டு பட்டு விழுகிறவர்களை டோலியில் அடிக்கடி தூக்கிக்கொண்டு போயிருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர் காட்டைக்கடந்து பிரமர் ஜிஞ்ஜாலி பீரங்கி சுடும் இடத்திற்குவந்தபோது, பிரமர் ஒரு கோபுரத்திற்குச் சமீபமாயிருந்து வெகுநேரம் சுட்டுக்கொண்டே யிருந்தார்கள். இந்தச்சமயத்தில் ஆங்கிலேயர் படைகளனைத்தும் வந்து பெருங்கூட்டமாய்ச் சேர்ந்தன. அதைக்கண்டு பிரமர் அமோகமாய்ப் பீரங்கிகுண்டுகளை விட்டார்கள். குண்டுகள் வருவதைக்கண்டு ஆங்கிலேயபட்டாளம் ஒருசிறிய குன்றின் சார்பில்மறைந்தது. பிரமர் விடும் பீரங்கி குண்டுகள் ஆங்கிலேயர் படைக்கு முன்னும், ஜிஞ்ஜாலி குண்டுகள் தலைக்குமேலும் பறந்தன. எந்தப் பக்கமும் ஆங்கிலேயர் அசைய இசைவுபடாமலிருக்க பிரமருடைய

குண்டு வேறொரு பக்கத்திலேயே ஆங்கிலேய படைகள் முன்னுக்கு நடந்தன. அநேக ஐரோப்பியருக்கும், சிப்பாய்களுக்கும் காயம்பட்டது. சுமார் 10-மணிக்கு ஒரு பெரிய பீரங்கியை மேற்பாக் கொண்டுவந்து, பிரமர் நிரைக்கம்பலட்டையை நோக்கிச் சுட்டார். இவ்விதமாக இருவரும் பதினொன்று மணி வரைக்கும் சுட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஜெனரல் காட்வினிடம் காப்டன் லாட்டர் ஓடிப்போய் இந்த விதமான சண்டையில் பத்துப்பேரை மடியவைப்பதைவிட பிரசண்டமாருதத்தில் ஒருவனை இழந்தாலும் காரியம் சித்தியாகுமென்றார். அப்படியே ஜெனரல் சம்மதிக்க, அந்தச் சண்டமாருதப் படையை நடத்தத் தனக்கு உத்தரவு கொடுக்கவேண்டுமென்று காப்டன் லாட்டர் கேட்க, ஜெனரல் அதற்கும் சம்மதித்தார். அப்போது கோபுரத்திற்கு 800 கஜ தூரத்தில் ஆங்கிலேய படைகளிருந்தன. மேஜர் லாக்கார்டு 80-வது பட்டாளத்தின் ஒரு 2-ம் பகுதியையும், 18-வது ஐரிஷில் இரண்டு கம்பனிகளையும், 40-வது பெங்கால் இன்பென்டிரியில் இரண்டு கம்பனிகளையுஞ் சேர்த்துக் கர்னல் கூட் அதிகாரத்தின் கீழ்க் காப்டன் லாட்டர் நடத்த ஆரம்பித்தார். அவர்களிருக்கு மிடத்திற்கும் கோபுரமலைக்கு மத்தியில் ஒரு சிறு கணவாயிருந்தது. மலையைச் சுற்றிலும் மூன்று வரிசையாகச் சுவர்கள் கட்டி அதன் பேரில் பீரங்கிகளைப் பிரமர் நிறுத்தி வைத்தார்கள். கிழக்கு மேற்கு வடக்கு ஆகிய மூன்று வாசல்களையும் பிரமர் அடைத்து விட்டார்கள். மேற்சொன்ன ஆங்கிலேயப் படைகள் பிரசண்டமாருதஞ் செய்யப்புறப்பட்டு, நேராய்க் கணவாயைக் கடந்து மலையை நெருங்க நெருங்க சுவற்றின்பேரில் ஏற்றி யிருந்த பீரங்கிகளை முழக்கி ஆங்கிலேயப் படைகளின்பேரில் பிரமர் குண்டு மாரிபொழிந்தார்கள். அக்குண்டுகளுக்கு ஆங்கிலேயப்படைகள் சற்றுஞ் சலியாமல் நேராய் கீழ்வாசலைச் சமீபித்துக் கதவைத் தள்ளி உடனே திறந்து விட்டார்கள். திறந்தமாத்திரத்தில் படபடவென படிகளின்பேரில் வெகுவேகமாய் ஆங்கிலேயப்படைகள் ஏறவே, அவர்கள் பேரில் வந்து விழுந்த குண்டுகள் இலேசாக வதைக்கவில்லை. எவ்வளவு குண்டுகள் ஒரு சிப்பாய்

தாலும் ஆங்கிலேயப்படைகள் பின்தாங்கி ஒரு நொடிநேரமும் நிற்காமல், மேலேறிக்கொண்டே போனார்கள். கீழ்ப்படியில் தானே லெப்டனென்ட் டோர்ண்டுக்கு பிராணன் போகும்படி நாலுகுண்டுகள் பாய்ந்து விழுந்து விட்டார். அவர் பக்கத்திலிருந்த இருவர் விழுந்து விட்டார்கள். கர்னல் கூட்டுக்கு காயம் பட்டது. ஆங்கிலேயப்படைகள் மேல்தட்டுக்குப்போய் சேர்ந்து விட்டன. ஆங்கிலேயர் ஈட்டிக்குமுன் பிரமர் பறந்தோடிப்போனார்கள். "ஜெயங்கொண்டோம்" என்னும் சப்தம் காது செவிடு படக் கேட்டது. அந்தச் சப்தத்தைக் கேட்க கேட்க ஆங்கிலேயப்படைகளுக் கானந்தமுண்டாகியது. அதற்குள்ளாக ஜெனரல் காட்வினும் கோபுரத்திற்குள்ளாக வந்து சிங்கக்கொடியை நாட்டினார். சுயதேக்கன் கோபுரம் இரண்டாந்தரமும் ஆங்கிலேயர் கைக்குக் கிடைத்து விட்டது. அன்றிரவு அயர்ந்து நித்திரை செய்துவிட்டு, மறுநாள் கோபுரத்தைச் சுற்றிப்பார்த்து வருகிறபோது புதியமகிமையை மிக்ப்பிரியமுடன் அனுசரிப்பவர் போல் புன்சிரிப்புடன் புத்தகௌதமரின் சிலை இருப்பதாகப் படைவீரர்கள் கண்டு பேசிக்கொண்டார்களாம். இந்தச் சண்டையால் ஆங்கிலேயப்படைகளில் கொல்லப்பட்டவர்கள் 17. காயப்பட்டவர்கள் 132. காணமற் போனவர்க ளொருவருமில்லை. முதல் சண்டையில் இந்தக் கோபுரத்தைக் காத்தது போலவே இரண்டாவது சண்டையிலும் மதராஸ் சிப்பாய்கள் காத்துப் பேரெடுத்தார்கள். ஆங்கிலேயர் விடுத்த பீரங்கி குண்டுகள் வந்து பாய்வதைக் கேட்டு, இரங்கோன் பட்டணத்திலிருந்த பிரமரும், பெகுகாரரும், போர்த்துகீஸ்காரரும், பார்சிகளும், மொகலாயரும், சீனரும், ஆணும், பெண்ணும், கிழமும், குழந்தையுமாகப் பயந்து காட்டுக்கு ஓடிப்போனார்களாம். பிரமராஜனின் கவர்னராகிய மியவோன் அந்தச் சண்டைக் காலத்திலில்லை. அவனுக்குக் கீழ் உத்தியோகஸ்தனான ரேவன் என்பவனிருந்தான். அப்போது இரங்கோன் நகரத்தில் ஒரு பெரிய போர்க்கப்பல் வந்ததென்று அவன் கேட்டு, அந்தக் கப்பலில் வந்திருக்கும் அந்நிய நாட்டார் என் அடிமைகள், அவர்களைச் சிறைப்படுத்திக் கட்டும்படிக்கு இரண்டு மூன்று அடி நீளத்திற்

குக ...விறு...ளை ஆயிரங்கணக்காகத் துண்டித்து வைக்கச்சொன்
னான். இரண்டாவது அவனுடைய உத்தரவென்னவென்றால்,
ஆங்கிலேயர் தொப்பியை மாட்டிக்கொண்டிருக்கும், அமெரி
க்கா மிஷனெரிகள்; அமெரிக்கா வியாபாரிகள் முதலிய இங்கி
லீஷ் காரரையெல்லாம் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தச் சொன்னான்.
சிலரை குரூரமாய் நடத்தினான். ஆனால் ஆங்கிலேயர் கோபுரத்
தைப்பிடிக்கு முன்னமே தனக்கு வேண்டிய திரவியத்தை எடுத்
துக்கொண்டு இவனும் ஓட்டம் பிடித்தான். சிறையிலிருந்தவர்
களும் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். இவ்வளவோடு கோபுரத்தின் கிழ
க்கு வாசல் முகப்பின் சண்டைக்காட்சிகள் முடிந்தன.

கருடஸ்தம்பம்.

5 இனி கோபுரத்தின் கிழக்குவாசலை நோக்கிச் செல்லு
கையில், அங்குப் பல சிறிய கோபுரங்
களும், அங்கங்கே சிறிய கண்டாமணி
களும், கருடஸ்தம்பங்களு மிருக்கின்
றன. அந்த ஸ்தம்ப மொவ்வொன்றின் பேரில் விஷ்ணுவாகன
மாகிய கருடன் வஸ்திரத்தைப்போன்ற நீண்ட பிரியொன்றை
கவ்விக்கொண் டிருக்கிறது. அதின் சரித்திரமாவது:—இந்த
உலகத்திற்கு முன்னே வேறொரு உலகமிருந்தது. அந்த உலக
மானது அழிந்துபோகக் காலம்சமீபித்தபோது இந்தச் கோபு
ரம் கட்டியிருக்கு மிந்தத் தென்கோத்திர மலையின்பேரில் ஐந்து
தாமரை குமிழ்கள் வெளிப்பட்டு, அவைகள் மலர்ந்தபோது
அவைகளினிதழ்கள் ஒவ்வொன்றிலின்று பௌத்தமத துறவிகள்
(பொங்கிகள்) அணிந்து கொள்ளும் மஞ்சள் நிறமான வஸ்தி
ரங்கள் தோன்றின. இது இப்படியிருக்க, அந்த மலையின்பேரில்
ஒரு பெரிய பக்ஷியானது தங்கியிருந்து ஒரு முட்டையிட்டது.
அந்தக்ஷணமே அதிலிருந்து "கார்வேகி" என்னும் கருடன்
வெளிப்பட்டு, அவ்வஸ்திரங்களை கவர்ந்துகொண்டு தெய்வ
லோகஞ் சென்று விட்டது. அப்போது அந்த உலகம் முடிவு
க்கு வந்துவிடுமென்றும், ஐந்து புத்தர்கள் தோன்றுவார்களென்
றும் அறிகுறியாக அக்காலத்திலிருந்த ஜனங்கள் தெரிந்துகொ
ண்டார்கள். அவ்வாறேஅந்த உலகம் அழிந்துபோய்அநேக ஆயிர
மாயிர வருஷங்களுக்குப்பின் அணுவணுவோடுப் பல்லாயிரவரு

[..]ங்களாகக் கூடி பூமியுண்டாயிற்று. இந்தப் பூமி[யா]னது முத
லாவது புத்தராகிய சர்த்தனை வரப்பெற்றது. [அ]வர் இந்தத்
தென்கோத்திர மலையின்பேரில் தமது தண்டாயு[த]த்தை விட்டு
விட்டுப்போனார். அவருக்குப்பின் வந்தவர் கவுனகன் குடிக்கும்
பாத்திரத்தை வைத்துவிட்டுப் போனார். அவருக்குப்பின் மூன்
றாவதாக வந்தவர் காசிப்பன் குளிக்கும் வஸ்திரத்தை வைத்
துப்போனார். இத்தென்கோத்திர மலையினின்று கிளம்பி ஐந்து
புத்தர்கள் வருவார்களென்று இவ்வுலக உற்பத்திக்கு முன்னமே
அறிவித்த கருடனிதுதான்; என்று பிரமர் மிகவிசுவாசமாய்
இந்தச் சரித்திரத்தைச் சொல்லுவார்கள்.

கிழக்குவாசல்.

இந்தக் கருடஸ்தம்பத்தைவிட்டு சற்றுச்செல்லுவோமானால்
கீழ்வாசல் படிகள் [தோன்று]ம். ஆங்கி
லேயர் இரண்டாந்தரம் பிரமரோடுசண்
டைசெய்து, இந்தக் கோபுரத்தைப் பிடி
த்தபோது இந்த வாசல்வழியாகத்தான் முதல்நுழைந்தது. அதற்
கெதிர்முகமாய்ப் புத்தரது விக்கிரகமொன்று இருக்கிறது. இங்

தொழுகிறவிதம்.

கே பக்தர்கள் எந்த நேரத்திலும் தொ
ழுதுகொண்டிருப்பார்கள். ஆண்பிள்ளை
கள் முழங்கால் படியிட்டுக்கொண்டா
வது கால்களை மடித்து உட்கார்ந்துக்கொண்டாவது இரு கைக
ளையும் குவித்து சிரசுக்கு சமீபமாய் வைத்து முன்புறமாய் சற்
றுசாய்ந்து துதிப்பார்கள். பெண்களோ முற்றிலும் முழங்கால்
களை மடித்து உட்கார்ந்து பாதங்களிரண்டையும் தங்களாடை
யால் மூடிக்கொள்வார்கள். அதேனென்றால் சமீபமாய் செல
லும் தங்கள் சினேகர் சிலவேளை ஆடையை முதுகின்மேலிழுத்
துவிடக் கூடுமானதாகும் என்று இவ்விதமாக உட்கார்ந்து
கொள்வார்கள். புத்தரது விக்கிரகத்தைநோக்கி ஜெபிக்குமுன்
தங்கள் சிரசு தரையில் படும்படி மூன்றுதரம் வணங்குவார்
கள். ஜெபத்தை முடிக்கும்போதும் அப்படியே மூன்றுதரம்
வணங்கி எழுந்துநின்று வலதுபுறமாய்த் திரும்பி நடப்பார்கள்.

அவர்கள் தொழும்போது பூ அல்லது மெழுகுவர்த்தி அல்
லது காகிதத்தால் செய்த சிறு துவஜம் முதலியவற்றைக் கரத்

காணிக்கை.

திலேந்தி ஜெபித்தபின்பு அவைகளைக் காணிக்கையாகப் புத்தர்விக்கிரகத்திற்குச்செலுத்துவார்கள். அரிசிபொரிக்கு பலவர்ணமிட்டு அவைகளை மலர்களைப்போல மாலையாகவும் செண்டாகவும் சேர்த்து சுவாமிக்கு அர்ச்சிப்பார்கள். காகித துவஜங்கள் பல்லியைப்போலவும் பலவிதரூபங்களாகவும் வெட்டப்பட்டிருக்கும். சிலர் துணிகளால் செய்தும் சிலர் தகடால் செய்தும் துவஜங்களைக் கொண்டுவந்து செலுத்துவார்கள். அந்த துவஜங்களில் சிலர் எழுதிவைப்பதுமுண்டு. சாதாரணமாய் எழுதிவைத்திருக்கும் வாக்கியங்களாவன, "இந்த காகிதக்கொடியைக் காணிக்கையாகச் செலுத்துவதால் அதை செலுத்தினவன் மிகுந்த பலசாலியாகக்கடவன். இந்தக் காகிதத்தால் புதன் கிழமை பிறந்த பிள்ளைகள் தெய்வங்களாலும் மனிதர்களாலும் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார். வெள்ளிக்கிழமை பிறந்தமனிதன் பக்தியால் செலுத்தும் இந்த காணிக்கையின் பயனைப்பெறுவானாக. திங்கட்கிழமை பிறந்தவன் வியாதியினின்றும் மூன்று விபத்துகளினின்றும் மீட்கப்பட்க்கடவன்" என்று இவ்விதம் பலவிதமாய் அவரவர்கள் பிறந்தநாட்களைக்குறித்து, எழுதிவைப்பதுண்டு. எழுதாமலும் வைப்பதுமுண்டு. பௌத்த சமயிகளாகிய பிரமர் யாவருஞ் செய்யுஞ் ஜெபம் ஒரே விதமானதல்ல.

ஜெபம்.

சிலர் புத்தரதுமகிமையைச் சொல்லியே துதிப்பார்கள். சிலர் அவர்கட்டளையைச்சொல்லிக் கொள்வார்கள். சிலர் பாடசாலையிலிருக்கும்போது குருக்கள் சொல்லுவதைக் கற்றுக்கொண்டு சொல்லுவார்கள். சிலர் தங்களிஷ்டமான விதமாய் சிலவார்த்தைகளைச் சொல்லித் துதிப்பார்கள். இன்னின்ன வார்த்தைகளைச் சொல்லி ஜெபிக்கவேண்டுமென்று புத்தர் கட்டளையிடவில்லையாம். பெரும்பாலார் ஜெபத்தில் என்ன சொல்லுகிறார்களென்றால்:—"அவதாரா! அவதாரா! என் தேகத்தைக் கொண்டும், இந்த மூன்று கணங்களைக் கொண்டும் நான் வணங்குகிறேன். முதலாவதையும் இரண்டாவதையும் மூன்றாவதையும் சேர்த்து ஒருதரம் இரண்டுதரம் மூன்றுந்தரமட்டும் சேவிக்கின்றேன். ஆண்டவர் அருமையானவர், நீதி அருமையானது,

சங்[illegible]ம் அ[illegible]மையானது. இம்மூன்றும் அருமை யா[illegible]வை. தொண்ட[illegible]யநான் மிகத்தாழ்மையோடும் கெட்[illegible]யான[illegible] வை ரா[illegible]க்கிபத்தோடும், கட்டியனைகளோடும், ப[illegible]சிகி[illegible]ன். நிவேதனஞ் செய்கிறேன். பயபக்தியான நோக்கத்தோடு [illegible]ழ்ந்து சாஷ்டாங்கஞ் செய்கிறேன். இவ்விதமாக வணங்குவதால் என[illegible]ப் புண்ணிய முண்டாகிறது. முயற்சியும் இருதய சுத்தியும் [illegible]ரிக்கின்றன. நாலுவகை தண்டனைகளிலு மிருந்தும் பசி[illegible]ளைநோய் போராட்டி முதலிய இம்மூன்று துர்க்கருமங்கள[illegible]தும் எட்டு நரகக்குழிகளிலிருந்தும், ஐந்து சத்துருக்களிலிருந்தும் நான் தப்பிக்கிறேன். கடைசியாக என் ஜீவியத்தின் முடிவு எனக்கு வந்தபோது நான் நிருவாண பதவிக்குள் செல்வேனாகவும்.” என்று இவ்விதமாகப் பிரமர் புத்தவிக்கிரகத்தை நோக்கி மாத்திரமல்ல [illegible]கோபுரத்தையும் நோக்கியும் துதி[illegible]பார்கள். எந்த நேரத்தில் ஜெப[illegible]க விரும்புகிறார்களோ? அந்தநேரத்தில் கோ[illegible]ருக்கும் தி[illegible]சையைநோக்கி ஜெபிப்பார்கள். அவர்கள் கோபுரத்தின் [illegible]கச்[illegible]கரத்தை எவ்வளவு தூரத்திலிருந்து பார்த்தாலும் அங்கே [illegible]ர்ந்து ஜெபிப்பார்கள்.

பளிங்கு மண்டபம். கிழக்குவாசல் விக்கிரகத்திற்கு வடக்குப் புறமாயுள்ள பளிங்கு மண்டபங்களில் பல பக்திமான்களின சரித்திரங்களையும் துஷ்டமஹாபாவிகளின் சரித்திரத்தையும் குறிக்கும் பட[illegible]ங்கள் பலவர்ணமிட்டு எழுதப்பட்டிருக்கின்றன.

வட[illegible]ழக்கு மூலேயில் மஹாகண்ட மொன்றிருக்கிறது. கிறிஸ்தவர்களும் இந்துக்களும் பூஜிக்[illegible]ணிக[illegible]யபோது ஜனங்களை அழைக்கவோ? அல்லது அவர்கள் கவனத்தைச்செலுத்தவோ? கோயிலில் மணி[illegible]ய அடிப்பதுபோல, பிரமர் ஏககாலத்தில் கூடி தொழும்படி மணியை யடிப்பதில்லை. ப[illegible]தகடவுளின் மகிமையை பலதரம் உச்சரித்ததாக அறிவிப்பதற்காகவே [illegible]கோபுரங்களில் மணிக[illegible]கட்டப்ப[illegible]க்கின்றன. பிரமனொருவன் கடவுளைத்தொ[illegible] மணியினிடத்தில் சென்று ஒருமான் [illegible]கொம்பை [illegible]ந்திகொண்டு மூன்றுதர மடிப்பான். அப்படி

அடிப்பதால் அவன் செய்ததோத்திரத்தை நாலு லங்களுக்கும் அவைகளாக் காத்திருக்கும் நாதர்களுக்கும் அறிவிக்கின்றான். பிரமா அவ்வவர்கள் செய்யும் தோத்திரத்திற்கும் பக்தி விசுவாசத்திற்கும் அவரவர்கள் உத்திரவாதி. பௌத்த சமயிகளல்லாத இதர சமயத்தாரும் இந்த மஹா கண்டாமணியை லாம். மணியோசையை தெய்வங்கள் கேட்டுப்பக்தர்கள் ன்றார்களென ஆனந்திப்பார்களாம். பிரமர் கோபுரங் ளை மணிகளைப் பிரமர் செய்கின்றார்களே யொழிய இந்தியா! ஐரோப்பாமுதலான இடங்களிலிருந்து அவைகள் செய்துவருவதில்லை. அவைகளை யெவ்விதமாய்ச் செய்கின்றார்களெனின், எந்தப் பிரமாணத்திற்கு மணி செய்யவேண்டுமோ அந்தப் பிரமாணத்திற்குக் களிமண்ணால் ஒரு உருவத்தைச் செய்துகொண்டு எவ்வளவு தடிப்புக்கு மணியிருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவு தடிப்புக்குத் தேன் மெழுகை அந்த உருவத்தின்பேரில் பூசுவார்கள். அதின்பேரில் களிமண்ணை அணைத்துத்தலை புரட்டிச் சிறு துவாரங்கள் செய்து, செம்பையும் தகரத்தையும் உருக்கி அந்த துவாரங்களின் வழியாய் வார்ப்பார்கள். அப்போது மெழுகுருகி வெளியே கசிய, உலோகம் இறங்கிப்போய் மணிவடிவமாகும். அதைச் சுத்திசெய்து கோயிலில் கொண்டுவந்து செலுத்துவார்கள். பிரமர் வீடுகளில் மணிகளை வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அவைகளை கோபுரங்களில் தானே இருக்கச் செய்வார்கள்.

மஹாகண்டம்.

இந்த மஹாகண்டமானது இராவதிநாட்டின் அரசனால் கி. பி. 1840-வருஷம் கொடுக்கப்பட்டது. மிவாஸ்கோ என்னும் பட்டணத்திலிருக்கும் இவ்வுலகத்திலுள்ள மணிகளுக்கெல்லாம் பெரியது. அதற்கு இரண்டாவதாயுள்ளது வட பர்மாவில் மாந்தலே நகரத்திற்குச் சமீபமாயுள்ள மிங்குனி லிருப்பதாம். இவ்வுலகத்திலுள்ள மணிகளில் மூன்றாவதாக விருப்பது இந்த மஹாகண்டந்தான். இந்த மஹாகண்டத்தின் உயரம் 14-அடி வடிவத்தின் குறுக்களவு 7 - அடி $7\frac{1}{2}$ - அங்குலம்; தடிப்பு 15 - அங்குலம். நிறையோ 94,682-பவுன் அதாவது 42-டன் பாரம். இந்த கண்டாமணிக்

குள்ள[illegible]ந்து அல்லது ஆறுபேர் சாதாரணமாய் நிற்[illegible]
அங்கிலேயர் பிரமரோடு சண்டைசெய்து ஜெயித்து [illegible]
புரத்தைக்கப்பற்றியபோது இந்தமஹாகண்டத்தை [illegible]
தம்பமாக கல்கத்தாவுக்குக்கொண்டுபோகத்தீர்மானித்து [illegible]
விலேற்றுகிறபோது அது தவறி ஆற்றில் விழுந்துவிட்ட[illegible]
இலேயர்களாலானமட்டும் பிரயாசைப்பட்டும் கப்பலில்[illegible]
வைக்கவும் கரைக்குக் கொண்டுவரவும் கூடாமல் வி[illegible]
சேற்றில் அழுந்திவிட்டது. அதையெடுக்க முடியா[illegible]
அவர்கள் தீர்மானித்து விட்டார்கள். பிரமர் இந்தத் திவ்விய
மஹாகண்டத்தைத் தங்களுக்குத் திரும்பக்கொடுக்குபடி அங்கி
லேய அதிகாரிகளைக் கோரிக்கொள்ள; நம்மாலாகாதது பிறரால்
ஆகுமோ? வென்று புன்னகைப்புற்று அவர்கள் கைக்குக் கிட்
டாதகாரிய மென்றெண்ணி மஹா கண்டத்தை எடுத்துக்கொள்
ளஉத்தரவு செய்துவிட்டார்கள். பிரமர் என்னசெய்தார்களென்
று [illegible] ஆற்றில் ஜலம் [illegible]க்கும் சமயத்தில் ஒருபெரிய விட்
டத்தைச் [illegible] மஹா கண்டத்தி[illegible] விட்டு அவ்
விட்டத்[illegible]து பலத்த தேக்குமரங்களைக் கொண்டு
பெரியவொரு தெப்பங்கட்டி விட்டார்கள். சம்பான்களைக் கட்
டினதா[illegible] சிலர் சொல்லுகிறார்கள். ஆற்றில் ஜலம் பெருகி
வெள்ளமோடும்போது தெப்பமானது மஹாகண்டத்தை சேற்
றிலிருந்து தூக்கி நிலமட்டத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டது.
பிரமர் தெப்பத்தைக் கரைக்கு இழுத்துக்கொண்டுவந்து, மஹா
கண்டத்தைக் கரைசேர்த்து அதற்கு மாலையிட்டு பூஜித்து, மிக
வாடம்பரத்துடன் இப்போதிருக்கும் இந்த ஸ்தானத்தில் அ
தைக்கொண்டுவந்து ஸ்தாபித்தார்கள். (அற்புதமாய் ஆற்றினி
ன்று [illegible]ந்த இட[illegible]விட்டதென்றும் சொல்லுவது
ண்டு. மஹாகண்டத்தின்மேல் பதிந்திருக்கும் அக்ஷரங்கள்
பிரமபாஷையை யடுத்தது. அதில் எழுதியிருப்பதின் கருத்
தென்னவென்றால்:—

"நற்கரும [illegible]ந்த புண்ணிய தியாகத்திற்
காக இந்த [illegible]படைத்த அரசன் போதாபூரான்.
ஞான சம்பூரணத்தால் நிருவாண பதவிக்கு நடத்தப்பட்டவரர்,

தேக்கன்கோபுர சரித்திரம்.

பிரமா முதலானவர்களின் ஆசிர்வாதத்தைப் பெறுவாராக. மறு பிறவிகளில் மனிதர்களுக்குள்ளும், நாதர்களுக் ஆளுகைக்குரிய பதவியை அவர் அடைவாராக. இந்த யத்தைக் குறித்து அவர் பேசும்போது நாதரும் பிரம கட்டு மகிழும்படியாய் காந்தமன்னன் புன்னகன் ஆள முதலானோர் தொனியைப்போல வேண்டிய தூரமட் படியாய் இனியதொனி அவருக்குண்டாவதாக. விருப்பமாவது, மனதில் எண்ணும் எண்ணமாவது எவ் விதமானதாயிருந்தாலும் அது அவர் விரும்பியது போலவே நிறைவேறுவதாக. அவர் விரும்பாததும் நினையாததுமான காரி யத்தை எவ்விதத்திலும் அவர் எதிர்கொள்ளாதிருப்பதாக. அறி மடையென்னும் ஐந்தாவது புத்தர் வெளிப்படும்போது மூன் றுவித மனித பாவிகத்திற்கும் மேலான வேதம் நாதனுகிவிட் டதாக அவர் அறிவிக்கப்படுவாராக. ஜீவியம் ஒவ்வொன் றிலும் ஞானத்தின் சிரேஷ்டத்தை நித்தியமாயும் சத்தியமாயும் அடைவாராக. இந்த உல வழக்கத்திற்கும் தெய்வத்தன்மைக் கும் தகுந்தவிதமாய் அவர் எப்படி விரும்புகிறாரோ அப்படியே அது முடியக் கடவது. இப்படியாக இராணியாகிய இராஜ மாதாவுக்கும், ஜீவனுக்குச் சுதந்தரக்காரர் ... வுக் கும், வெள்ளையானை யதிபனுக்கும், இராஜ மூதாதைக்கும், அலங்க மன்னனுக்கும், இராஜ சிற்றப்பனுக்கும், இராஜ சகோ தரி இராணிக்கும், இராஜ குமாரருக்கும், இராஜ குமாரத்திகளு க்கும், இராஜ உறவின்முறையாருக்கும், இராஜ வைப்பாட்டிக ளுக்கும், பிரபுக்களுக்கும், இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களுக் கும், ஆசான்களுக்கும், 5000 வருஷங்கள் மட்டும் பக்தர்கள் வணங்கும் ஓசையானது, இரங்கோன் ... ணத்தில் தெய்வ ரோமங்களுக்கு மேல்கட்டியுள்ள ஞாபகசின்னத்திற்கு கேட் கும்படியாக மஹாகண்டம் என்னும் இந்தப் பெரிய மணியைத் தந்த பெரும் புண்ணியத்தின் பயன் உண்டாவதாக. தெய்வ பக்திக்கடுத்த இந்த தர்மநேமகத்தைக் காத்திருக்கும் நாதரும் இந்த இராஜ நகரத்தையும் ... யையும், குடையையும், காத்திருக்கும் நாதரும், இராஜ்ஜியத்தை ... ணங்களையும், கிராமங்களையும், சுற்றிலும் காத்திருக்கும் நாதரும், தென்கோ

த்திரமுயில் தெய்வரோமங்களின், ஞாபக சின்னங்களைக் காத்திருக்கும் நாதரும், பூமியையும், ஆகாயத்தையும் பிரபஞ்ச த்திலுள்ள எல்லா மனித ஜீவர்களையும் காத்திருக்கும் நாதரும் துதித்துப் போற்றி இப்பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள்வார்க ளாக."

இந்தக் கண்டாமணிக்கு வடகிழக்கு ... மானல், அங்கேஇரண்ட... யில் மாண்ட லெப்டனன்ட் பே... டும் அவரோடு மரித்த மற்ற இரண்டு ஐரோப்பியவீரர்களையும், இன்னும் மற்ற இராணுவ உத்தியோகஸ்தர்களையும் புதைக்கப்பட்ட அந்த இடத்தில் கல்லறைகள் கட்டிவைத்திருப்பதைக் காணலாம்.

ஐரோப்பியர் கல்லறைகள்.

பின்னும் ...ரும்பிக் கண்டாமணியை நோக்கி, செல்லுகை யில் சமீபத்திலிருக்கும் மண்டபங்களில் ஜன நெருக்கமும் சத் தமுமில்லாதிருக்கும் இந்த இடத்தில் சில சரித்திரங்களைச் சொல்வோம்.

இரங்கோனுக்கு மேற்கே சுமார் 16 மயில் தூரத்திலுள்ள து...ந்தியென்னும் கிராமத்திற்குச் சமீபமாய் உக்காலபாம் என்னும் ஓர் நகரமிருந்தது. அந்த நகரத்தை ஒரு அரசன் உண் டாக்கி அதைப் பிரதானப் பட்டணமாகக்கொண்டு ஆண்டுவந் தான். அந்தப் பட்டணத்தில் ஒரு வர்த்தகன் மிகச் செல்வந்த னாய் என்றும் சோராமல் தர்மஞ் செய்து வருவதை அரசன் கண்டு, தாயிகலே என்னும் பட்டம் அவனுக்குச் சூட்டினான். அந்த வர்த்தகனுக்கு இரண்டுகுமாரர்க ளிருந்தார்கள். ஒருவன் பேர் பூ, அதா வது புறு; மற்றவன் பேர் தாபா அதா வது திரண்ட. அக்காலத்தில் வங்காளத்தில் பஞ்சம் நேர்ந்திரு ப்பதால் இவ்விரண்டு சகோதரர்களும் கேள்வியுற்று, ஒரு கப் பல் நிரம்ப அரிசியேற்றிக்கொண்டு போய், கங்கைநதி முகத் துவாரத்திற்குச்சமீபமாயுள்ள யக்லி காட்டுத் துறைமுகத்தைப் பிடித்துப் பாண்டவ நகரத்தில் நங்கூரம் போட்டு, நகருக்குள் சென்று, ... வண்டிகளுக்கு ஒப்பந்தஞ் செய்து,

கோபுரசரித்திரம்.

அரிசியை வண்டிகளிலேற்றி விட்டு, அவைகளோடு ஊரை நோக்கிச் செல்லுகையில், முன்பிறப்பில் தங்களுக்குத் தாயாகவிருந்த நாதமென்னும் தேவதை அவர்களுக்கெதிர்ப்பட; அவர்கள் நோக்கத்தை அந்த தேவதைக்குச் சொல்ல, அந்த தேவதை சகோதரரை நோக்கி, நீங்கள் தங்கம் வெள்ளி வியாபாரம் விரும்புகிறீர்களா? அல்லது பாக்கியத்தை விரும்புகிறீர் என்று கேட்டபோது, "தெய்வ பாக்கியத்தையே விரும்பு..." என்று, இருவருஞ் சொல்ல; அந்த தேவதை அவருக்கு வேண்டிய நற்போதனைகளைச் செய்து, அதைப் பின் தொடரச் சொல்ல, அவர்கள் பிரயாணப்பட்டுப் பாட்னு நகருக்குச் சமீபமாயுள்ள களபா என்னுமிடத்தில் ஒரு மரத்தின் கீழ் நிர்வாண பருவத்தையடைந்திருந்த புத்த கௌதமரைக் கண்டு தரிசித்து, அவர்கள் வெகு தூரத்திலிருந்து வந்ததாகவும், கௌதமரை நினைத்து எக்காலமும் ...திக்க யாதேனும் ஒரு சேடம் தந்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள். அதைக் கேட்ட கௌதமர் அவருக்கு முன்னிருந்த மூன்று புத்தர்களும் தங்கள் தங்கள் சேடமாக ஒருவர் குளிக்கும் ஆடையும், ஒருவர் குடிக்கும் கிண்ணமும், ஒருவர் ஊன்றும் தண்டாயுதமும் சுவர்ண பூமியில் தென்கோத்திர மலையின்பேரில் பரிமள எண்ணெய் வடியும் ஒரு விருக்ஷத்தின் கீழ் புதைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்றறிவித்து, அவர் சிரசை அவர் கையால் தேய்த்தெடுத்தபோது அவர் விரல்களைப் பற்றிக்கொண்டு உரோமங்கள் வந்தன. சகோதரர் ஒவ்வொருவருக்கும் நான்கு உரோமங்களைக் கொடுத்து அவைகளை முன் சொன்ன சேடங்களோடு சேர்த்துவைத்துத் துதிக்கக்கட்டளையிட்டு ஒருவனுக்கு தபசன் என்றும் மற்றவனுக்கு பாலிகன் என்றும்பேரிட்டார். சகோதரர்கள் அந்த உரோமங்களைத் தங்கச் சிமிழொன்றில் அடக்கஞ்செய்துகொண்டு கப்பலுக்குத் திரும்பித் தங்கள் நாட்டை நோக்கிப் புறப்பட்டார்கள். வழியில் தங்கிய ஜெயாளி அல்லது ஜெயித்தி என்னும் நகரத்தரசன் அந்த உரோமங்களிலிரண்டைக் கொடுத்துவிட்டுப் போகும்படிக் கட்டாயப்படுத்தினான். அந்த இடத்தை விட்டுப் புறப்பட்டு ... முனைக்கு அவர்கள் வந்தபோது தன்னை வணங்கிக்கொண்... பிரயாண

களின் கப்பல்களை முழுக்கடித்து உபத்திரவஞ் செய்யும் நாகன் என்பவன் கேட்டிருந்து அந்த உரோமங்களி லிரண்டைக் கொடுக்கும்படி கேட்க; சகோதரர்கள் அவைகளைக் கொடுக்கச்சற்று மனமில்லாதவர்களா யிருந்தும் இரண்டு உரோமங்களை அவனு க்குக் கொடுத்தார்கள். அங்கிருந்து உக்காலபம் பட்டணத்தை வந்துசேர்ந்து, தங்கச் சிமிழைத் திறந்து பார்த்தபோது, கௌத மர் கொடுத்த எட்டு உரோமங்களும் அவர் கொடுத்ததுபோல வே யிருக்கக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள். உக்காலபர் நகரை யாண்ட அரசன் மந்திரி பிரதானி முதலானவர்களுடன் படை சூழக் கப்பலுக்கு வந்து கௌதமர் சேடத்தை மிக வாடம்பரத் திடன் கொண்டுபோனான். கௌதமர் சட்டளைப்படியே மறை ந்திருக்கும் மற்ற சேடங்களைத் தேட, அரசனும், அவ்விரண்டு சகோதரர்களும் ஆரம்பித்தார்கள். பல பிரயத்தனப்பட்டும் கா ணாமற்போக, பூமிதேவியானவள் பிரசன்னமாகி, அந்த இடத் தைக் காட்டினதாகச் சிலர் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் சொல்லுவ தென்னவென்றால், பல்லாண்டு பல்லாண்டாக அந்த தென் கோத்திரமலையில் புத்தர் சேடங்களைக் காத்துக்கிடந்த ஒரு பூதத்திற்கு மாத்திரம் அந்த இடந் தெரியுமென்று சகோதரர் கள் அறிந்து, அந்தப் பூதத்தினிடத்திற்குப் போய் அந்த இடத் தைக் காட்டவேண்டுமென்று அதைவேண்டிக்கொள்ள மிகுந்த முதிர்ந்த பருவத்தால் கண்ணிமைகள் பெருத்து விழிகளை மூடி க்கொண்டிருப்பதால் கண்ணைத் திறந்தால் நான் பார்த்து இட த்தைக்குறிப்பாய்க் காட்டக்கூடுமென்று அந்தபூதஞ்சொல்ல; சகோதரிருவரும் இரண்டு பெரிய விட்டங்களைக் கொண்டு மிகு ந்த பிரயாசத்துடன் அந்த பூதத்தின் கண்ணிமைகளைத் திற க்க அதின் கண்களினின்று வீசிய ஒளியின் மார்க்கமாய்த் தேடி ச் செல்ல; தென்கோத்திரமலை இதுவென்றும் அதின் சிகரத் தில் ஒரு மரம் ஆகாயத்திலிருப்பதையுங் கண்டார்கள். அந்த பூதமிருந்த இடத்திற்றான் சூளைக்கோபுரம் கட்டப்பட்டிருக்கி றது.

மேற்சொன்ன சேடங்கள் அடக்கஞ் செய்யப்பட்டிருந்த மலைச் சிகரம் [illegible] மும் சமமாயிராததினால் அதிகமாக உயர்ந்

திருந்த சிகரத்தினின்று ஒரு மரம் சாய்ந்ததுபோல அதின் உச்சியாவது வேராவது பூமியிற் படாமல் ஆகாயத்தில் நின்றிருந்தது. ஆதலால் அந்தஇடம் மூன்றுபாஷையில் தேக்கன் என்று அழைக்கப்பட்டது. தேக் என்றால் மரமென்றர்த்தமாம். அரசனும் சகோதரர்களிருவருமாக அந்த இடத்தைப் பரிசோதித்து அந்த திவ்ய சேடங்களை எடுத்து அங்கே ஒரு அறைகட்டி அதில் அந்தநாலு சேடங்களையும் அடக்கஞ்செய்தார்கள். அவைகளோடு தங்கம் வெள்ளி நாணயங்களையும் விலையுயர்ந்த கற்களையும் சேர்த்து .... மில்லாமல் தங்கத்தால் சிறிய கப்பலொன்று செய்து, சுக்கான் பிடிப்பதுபோல் இரண்டு சகோதரர்களின் உருவங்களையுந் தங்கத்தால் செய்து வைத்தார்கள். அந்தக்கப்பல் கடலில் அசைவாடுவதுபோல அற்புதமாய்க் காற்றில் அசைவாடிக் கொண்டிருந்ததாம். அவ்வறைக்குமேல் 27-அடி உயரமுள்ள ஒரு கோபுரத்தை அவர்கள் கட்டினார்கள். இந்த கட்டடம் கட்டப்பட்ட தேதி இதிகாசத்தில் கண்டிருக்கிறபடி கிறிஸ்து பிறக்குமுன் 588 வருடங்கள். இத்தேதி மற்ற இதிகாசங்களுக்கும் காயாபட்டண சரித்திரத்திற்கும் ஒத்தேயிருக்கிறது. ஆகவே இந்தக் கோபுரமுண்டாகிச் சுமார் இரண்டாயிரத் தைந்நூறு வருடங்களாகின்றன. அந்தக் கோபுரத்தையடுத்த ஒரு நகரம் மிகச் செழிப்பாக 32 தலைமுறை மட்டும் இருந்தது. பிறகு அந்த அரசுமற்றுப்போய் அந்த நகரமும் உக்காலபா பட்டணமும் வெகு சீக்கிரத்தில் அழிந்துவிட்டன. கிறிஸ்து பிறந்து 1446-வது வருடங்கள் மட்டும் பானுராவ் என்னும் பேகன் அரசன் காலமட்டும் இக்கோபுரம் சீர்கெட்டுக் கிடந்தது. அவ்வரசனுக்குப்பின் சந்ததியார் காலமாகிய கி. பி. 1501-வது வருடத்தில் போகபூமியில் செங்காபாய் என்னும் இராணி யொருத்தி அரசு செலுத்தியபோது கோபுரத்திற்காக மானியமும் ஊழியர்களும் நியமித்தாள். இக்காலத்தில் கோபுரமானது சீர்திருத்தப்பட்டு மிகப் பெரிதாக 129 அடி உயரத்திற்குக் கட்டப்பட்டது. பிறகு பிரமர் அரசாண்ட காலத்தில், இக்கோபுரத்தை உருவத்தில் மேன்மேலும் பெருகும்படி பிரம அரசர்கள் செய்தார்கள். இந்தக் கோபுரத்தைப் பெருகச்செய்வதில் பிரம வரசர்களுக்குள் ஒரு விம்சஷ்டி ...... கையாக

விருந்தது. ஏனென்றால் பெகுவில் "சுயமாவதா" என்னும் பூர்வ கோபுரத்தைத் தலாங்குஜாதியார் மிகப்பெரிதாகக் கட்டி அவர்கள் சுயவரசாண்டதைக் குறித்துக் காட்டி உரிமை பாரா ட்டி வந்தமையால், இந்தக் கோபுரத்திற்கும் மிகப்பெரிதாக பிர மர் தங்கள் கோபுரத்தை மிகப் பெரிதாகச்செய்து மற்றவர்கள் கோபுரத்தைத் தாழ்த்தவேண்டுமென்று விடா முயற்சியாய் கி. பி. 1768-ம் வருடத்தில் 321 அடி உயரத்திற்குக் கட்டிவிட் டார்கள். 1774 வருடம் பிரமராசன் செப்பியோசெவ் என்ப வனால் இரண்டாந்தரம் தங்க... பூசப்பட்... அம்பா ரந்த அரசனையும் தங்கத்தையும் திராசில் நிறுத்து, அரசன் பார த்திற்குத் தக்க தங்கத்தைக்கொண்டு இந்தக் கோபுரம் முலாம் பூசப்பட்டது. அரசன் நிறைக்கு சமமான தங்கத்திநிறை 2... குண்டும் 3 ராத்தலும் கொண்டதாயிருந்தது. அவ்வளவு தங்க த்தின் கிரயம் ரூபாய் 94080. இந்த கோபுரமானது 1834-வது வருஷம் ஒருதரமும், ஆங்கிலேயர் யோகபூமியைக் கைப்பற்று முன்னதாக ஒரு தரமும், 1871 வருஷம் ஒருதரமும் முலாம் பூசப்பட்டது. 1871-வது வருஷம் பிரமதேசத்தரசன் அங்கி லேய அரசாங்கத்தார் உத்திரவு பெற்றுக் கலசரூபமான தங்கக் குடை யொன்றை இந்தக் கோபுரத்திற்கு அனுப்பினான். அது இரும்பினால் செய்யப்பட்டு ஒரு விரற்கடை கனமான தங்கத் தகடுகளால் மூடப்பட்டு அனேக தங்க மணிகளும் விலையுயர் ந்த இரத்தினக் கற்களும் அமைந்துள்ளது. அதின் உயரம் 47- அடிகள். அதின் அடியின் சுற்றளவு பதிமூன்றரை அடி. பா ரம் ஒன்றேகால் டன். அதைச் செய்துமுடிக்க செலவானத் தொகை 620,000 ரூபாய் அந்தக் குடையை கோபுரத்தின் மேல் தூக்கிவைக்க ஜனங்கள் கூடிவரும் உற்சவகாலமே தகு ந்தகாலமென்றுகண்டு வேலை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அக்டோபர் முதல் நவம்பர் மாதமட்டும் பிரம நாட்டின் பல பாகங்களிலு முள்ள பிர்மர் வந்து கூடினார்கள். அதற்குள்ளாக 1774-வது வருடம் கோபுரத்தின்மேலேற்றிய பழைய கலசத்தைக் கீழே யிறக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. ஆகாயத்தை யளாவி யிருக்கும் பழைய கலசத்தைக் கீழேகொண்டு வருவது மிகக் கஷ்டமான காரியமாக விருந்தது. அதை எப்படிக் கீழே

கொண்டுவந்தார்க ளென்றால் கோபுர சிகரத்திற்கும் மலையடி வாரத்திற்கும் அம்பு விட்டாற்போல நேராய் ஆறுபலமான கயிறுகளை வரிசையாகக் கட்டி யவைகளின்மேல் பாலக முண் டாக்கி கப்பிகள் மூலமாக வப்பாதை மார்க்கமாய் ஒரு வண்டி மேலேறவும் இறங்கவும் செய்து, அதின் வழியாய்ப் பழைய கல சத்தின் சாமான்களை ஒவ்வொன்றாய்க் கீழே கொண்டுவந்தது போலவே, புது கலசத்லதயுங் கோபுரத்திற்கு மேலேற்றிவிட் டார்கள். இந்த வேலைக்காக 50,000 மூங்கில்களையும் 70 வண்டி பிரமபுக [illegible] கொண்டுவந்து கோபுரத்தைச் சுற்றிலுங் கூடை பின்னுவதுபோல பின்னிவிட்டு வேலையை நடத்தினார்களாம். அநேகமாயிரங் கணக்கான ஜனங்கள் ஆணும் பெண்ணுமாய் அந்த வேலையைச் செய்து முடிக்குமட்டும் யாதொரு கூலிய மில்லாமல் செய்து வந்தார்கள். பக்திமான்கள் அவர்களைப் போஷித்து வந்தார்கள். இந்தக் கோபுரத்தைத் தரிசிக்கவரும் பிரமர் தங்கரேக்குகளை கொண்டுவந்து கோபுரத்தின்மேலொ ட்டிவிட்டுப் போவார்கள். மலையின்மேல் கோபுர கட்ட மிருக்கும் நிலத்தின் விஸ்தீரண நீளம் 900 அடிகள். அகலம் 685 அடிகள். அந்த இடத்திற்கும் பூமி மட்டத்திற்குமுள்ள உயரம் 166 அடிகள். அதின்பேரில் கட்டியுள்ள கோபுரத்தின் உயரம் 131 அடிகள். மலையி னடிவாரத்திற்கும் கோபுர சிகரத் திற்குமுள்ள புறவெல்லை நீளம் 1355 அடிகள். இந்த கோபுரத் திற்குப் பேர் தேக்கன். இது தாலங் பாஷையிலிருந்து வந்தது. 'தேக்கன்' என்றால் மரம் அல்லது தலைகீழாய் கிடக்கும் ஒரு மரத்தின் துண்டு. புத்தர் சேடங்களுக்குமேல் வெட்டப்பட்டு க்கிடந்த மரத் துண்டினின்று இந்த பேர் வந்தது. வெகுகால மானதால் தேகன் என்றும் பின்பு "டேகான்" என்றும் மாறி விட்டது. சுயவென்றால் சுவர்ணம் தாலங் பாஷையிலிருந்து பிரமர் இந்த வார்த்தையை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டார் கள். இப்போது அக்கோபுரம் "சுவேடகான்" என்று ஜனங்களா லழைக்கப்படுகிறது. தமிழ் ஜனங்கள் அதை "சுயதேகன்" கோ புரம் என்று சொல்லுவார்கள். பிரமர் கட்டுங் கோபுரங்கள் [illegible]ண்டாமணி வடிவமா யிருக்கும். அதின்பேரில் தாமரைப்பூ மொட்டுப்போல் செய்து அதின்போல [illegible] சிறுமணிகள்

நி[illegible]றந்த கலசமும் கலசத்திற்குமேல் ஒரு துவசமுமிருக்கும். வட[illegible] பர்மாவில் கட்டியிருக்கும் இரண்டொரு கோபுரங்கள் மாத்திரம் [illegible]கத்தோலிக்கர் கோபுரசாயலாய்க் கட்டியிருக்கின்றன. [illegible]மற்றவைகளெல்லாம் அறைகளில்லாமல் ஸதம்பங்களாக[illegible]யிருக்கின்றன. பிரமதேசத்திலிருக்கும் புத்தர் கோபுரங்களை எண்ணிமுடியாது. ஒரு கோபுரத்தில் புத்தரது பல் இருப்பதாகவும், மற்றொருகோபுரத்தில் அவரது மண்டையோடிருப்பதாகவும் பிரமர் சொல்லுவார்கள். எல்லாக் கோபுரங்களைப் பார்க்கிலும் இந்த[illegible]தேகன் கோபு[illegible] களுக்குள் மகாவிசேஷித்தது. இந்த[illegible]யல உற்சவ காலங்களில் பௌத்தசமயிகள் வெகு தூரத்திலிருந்து வருவார்கள். ஏனென்றால் இங்கே நாலு புத்தர்களின் சேடங்களுமிருக்கின்றனவாம். இவ்விதமாகக் கோபுரசரித்திரத்தைச் சுருக்கிச்சொன்னோம். இந்தக் கோபுரத்தை இவ்வளவு பெரியதாகக்கட்டி வைத்த அந்த இராணியின் சரித்திரத்தை இனி சொல்வோம்.

இந்த இரங்கோன் பட்டணத்தை, யோசநாஜ வம்ஸத்தான் பய-ங்கியா-யன்" என்னும் பேருடைய அரசன் ஆண்டுவந்த காலத்தில் பிரமராஜன் அங்-கவ-மன்னன் கி. பி. 1439 படையெடுத்துவந்து, ஜெயங்கொண்டு இரங்கோன் அரசனின் சகோதிரி சா-பூ-மீ.என்பவளை அழைத்துக்கொண்டு ஆவாபட்டணத்தைச்சேர்ந்தான். அந்த ராஜ கன்னிகையை மணம்புரியக் கருதி அவள் அனுமதியைக்கேட்டபோது, அவள் சுவாமிக்குப்பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருக்கும் ஜெபதங்களைச்செய்து முடிக்க சில நாள் செல்லும்; அதன் பிறகு அரசனின் கருத்துக்கிசைய தடையிராதென்றாள். அரசன் அந்த கன்னிகையின் சௌந்தரியத்தைக்கண்டு மகிழ்ந்து, அவள் பிரியம்போலவே இரண்டு பொங்கிகளென்னும் பிரம துறவிகளை உதவிக அவளிடத்திற்கு அனுப்பிவைத்தான். அந்த பொங்கிகளாரென்றால்:—ஆவா பட்டணத்தில் சகல கலக்கியானங்களுமறிந்த பாமீசுதா என்னும் ஒரு பொங்கியிருந்தார். அந்த நகரத்தில் [illegible]கதனவர்தனன ஒருவன் அவன் குமாரனை பொங்கியிடமனுப்பி சகல கலக்கியானங்களையுங் கற்றுக்கொள்ள சித்தஞ்செய்தான். அந்த சிறுவன் பேர் தூங்சாயதி. ஒரு நாள் நெருப்பில் வாட்டி சமைத்துவைத்

இருந்த கோழியைச்சாப்பிடுவதற்காகக்கொண்டுவரும்படிப்போங்கியானவர் அந்தசிறுவனுக்குக் கட்டளையிட,அவன் அதை அவருக்கெதிரில் கொண்டுவந்து உயிர்ப்பித்துவிட்டான். அந்தக் கோழி கொக்கரித்து மண்ணைப்பறித்து அங்கிருந்த [illegible]யத்தைப் பொறுக்கிற்றும். அந்த இடத்தைப் பிரமர் இன்றும[illegible] சுவே-கேட்யி-யிட் என்று சொல்லுகிறார்கள். தர்மசாயதி கோழியைஉயிர்ப்பித்ததினத்திலேயே ஒரு வாலிபனான வேட்டுவன் ஒரு முயலை சமைத்தெடுத்துக் கொண்டுவந்து குருவுக்குக் காணிக்கையாக வைத்திருந்ததை அவனுக்குப்போதிக்கவேண்டினான். குருவானவர் சமைத்தமுயல் வைத்திருந்த பாத்திரத்தைத் திறக்கச்சொல்ல;வேட்டுவச்சிறுவன் திறந்தமாத்திரத்தில் முயலானது உயிர்த்துக் குதித்து ஓடிவிட்டது. இந்த இரண்டு அற்புதங்களையுங்கண்ட குருவானவர் இருவரையும் தமக்குச் சீடராக யேற்றுக்கொண்டுவேண்டிய போதனைகளைச் செய்து வந்தார். தனவந்தன் குமாரன்பெயர் தர்மசாயிதி வேட்டுவச் சிறுவன் பெயர் தர்மபாலன். தர்ம சாயிதியானவன் தர்மபாலனை விட ஒருகலை அதிகமாய்த் தெரிந்திருந்தான். இவ்விருவர்களைத் தான் அனுப்பி பிரமராஜன் போகராஜ கன்னிகை சா - பூ - மி என்பவளுக்கு உதவியா யிருக்கச்செய்தான். அவர்களிருவரும் பொங்கி என்னும் சந்நியாசி உடைதரித்திருந்தார்கள். சா-பூ-மியானவள் அவர்களிருவரையும் தன் வசப்படுத்திக் கூட்டிக் கொண்டு இரங்கோனுக்கு ஓடிவந்து விட்டாள். இரங்கோனுக்கு வந்து சில தினத்திற்குள்ளாக அரசு செலுத்தும் நிலைக்குவந்து விட்டாள். அப்போது அந்தப்பாலிய பொங்கிகளிருவரில் ஒருவரை மணம் புரியக்கருதி யாரை யேற்றுக்கொள்ளுவதென்பதைத்தீர்மானிக்க இருவரில் யார்யுக்திசாதுர்ய முடையவரோ அவனை யேற்றுக் கொள்ளுவதென்று அவர்களிருவருக்கும் அறிவித்து, சிம்மாசனத்திற் கருகேவரச்செய்து, ஒரு பாத்திரத்தில் இராஜமுத்திரையிட்டு,சிங்காரித்து வைத்தாள். மற்றப்பாத்திரத்தில் மிகவிலையுயர்ந்த கற்களும் மற்ற பதார்த்தங்களையும் சேர்த்து வைத்தாள். இருவரையும் இராணிநோக்கி யாருக்கு எந்த பாத்திரம் பிரியமோ அதை யெடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றாள். தர்ம சாயிதி ராஜமுத்திரையிட்டிருந்த வெறும் பாத்திரத்தைப்

பேய் எடுத்தான். தர்மபாலன் விலையுயர்ந்த கற்கள்நிறைந்த பாத்திரத்தை யெடுத்தான். இராணி இராஜமுத்திரையை யெடுத்தவனே பட்டத்துக்குரியவன் என்று சொல்லி தர்மசாயிதியை யழைத்துச் சந்நியாசி வேடத்தை நீக்கிவைத்து, பிறகு மணம் புரிந்துக்கொண்டாள். தருமபாலன் பொறாமையும் பகையுங் கொண்டவனாய்த் தரும சாயிதியைப் பலவகையா யுபத்திரவித்தான். மந்திர தந்திரத்தால் தருமபாலன் ஒரு கூடை தானியத்தைப்பூமியில்விரைத்துப் போர்வீரர்களையுண்டாக்கி அவர்களைத் தரும சாயிதியின்பேரில் போர்செய்ய அனுப்புவான். தரும சாயிதி ஒரு கலை அதிகமாய்த் தெரிந்தவனாகையால், மந்திர தந்திரத்தினாலேயே தருமபாலனை முறியடிப்பான். இவ்விதமாக பல நாள் உபத்திரவஞ்செய்தும் தருமசாயிதியை ஜெயிக்க முடியாமல்தருமபாலன் ஓட்டம்பிடிக்கவே, அவனைத்துரத்திக்கொண்டு தருமசாயிதி வீரர்களோட, தருமபாலன் அணிந்திருந்த பொங்கி வஸ்திரமானது அவன் காலில்சிக்கிக் கிழேவிழுந்தான். சேவகர் அவனைப்பிடித்துக் கொன்றுவிட்டார்கள். பொங்கி வஸ்திரத்தால் அகப்பட்டுக்கொண்ட அந்த இடத்திலிருக்கும் கிராமத்தை தெங்கன் நயோன் என்று பிரமர் அழைப்பார்கள். சா-பூமி-என்னும் ராஜகன்னிகை மணம்புரிந்தபிறகு, சின் - சா - பூ- என்றபேரால் வழங்கிவந்தாள். செங்காபாய் என்றும் சொல்லுவதுண்டு. அவள் மூன்றுவருஷம் இராஜ்ஜியபரிபாலனஞ்செய்து இந்த சுயதேக்கன் கோபுரத்தை விருத்திசெய்து, மரித்துப்போனாள். அவள் புருஷன் தருமசாயிதி சுமார் கி. பி. 1442 வருஷம் ராஜ்ஜிய பரிபாலனஞ்செய்து, கி. பி. 1491-வருஷம் மரித்துப் போனான். அந்த அரசன் மிகுந்த புத்திசாலியாகவும் தெய்வ விசுவாசமுள்ளவனாகவும் பலதேசத்தவருடன் சமாதானமுமாயிருந்தான். இந்த சரித்திரத்தை மஹாஜெய விளை என்னும் கிரந்தத்தில் காணலாம். செங்காபாய் இராணியின் குமாரத்தி ஒருபொங்கியை விவாகஞ்செய்து இரங்கோனை யாண்டதாக சில சரித்திரக்காரர் சொல்லுகிறார்கள்.

பின்னுமொரு சரித்திரத்தையும் மிங்குச்சொல்லிமுடிப்பாம். அந்தச் சரித்திரம் யாதென்றால், இந்தக் கோபுரம் நிறைந்துள்ள

சிலைகளின் உருவத்தைக் கொண்டிருந்த புத்த கௌதமர் யார் என்பதாம். அவர் சரித்திரத்தை முற்றிலும் சொல்ல இச்சிறு புத்தக மிடந்தரா தாகையால் மிகச் சுருக்கமாய் சில வரிகளில் தானே குறிப்போம்.

கௌதமர் சரித்திரம். ஐயாயிர வருஷங்களுக்கொருதரம் இவ்வுலகத்தில் தோன்றவேண்டிய ஐந்து புத்தர்களில் நான்காவது புத்தராகத் தோன்றியவர் கௌதமர். முற்பிறவிகளில் அனேக முறை மிருகமாகவும், மனிதனாகவும்; தெய்வமாகவும், அவர் பிறந்து கடசியான இந்தப் பிறப்பில் புத்தராகும்படியாய் ஒரு ராஜனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்தார். பிறந்தவுடனே அவர் எழுந்துநின்று உலகத்தை யுற்றுப்பார்த்து, "இது என்கடைசியான பிறவி. எனக்கு வேறுவகையான பிறவி கிடையாது. எல்லாஜீவர்களுக்கும் நானே பெரியவன்.'' என்று சொன்னார். அவர் பிறந்தது முதல் அதிசயங்களும் அற்புதங்களும் அவரைச் சூழ்ந்திருந்தது. அவர் பிறந்த எழுநாளைக்குப் பிறகு அவர் தாய் மரித்துத் தேவதையானாள். இவ்வித சம்பவங்களைக் கண்டு சோதிடபண்டிதர்களை அரசன் அழைத்து ஆலோசிக்க; அந்த இராஜகுமாரன் இந்தப் பிறவியில் மஹாத்துமாவாகும்படி விதிக்கப்பட்டுப் பிறந்திருப்பதாகவும், ஒரு கிழவனையும் ஒரு வியாதியஸ்தனையும். ஒரு பிரேதத்தையும் ஒரு சந்நியாசியையும் அவர் காண்பாரானால், அவர்கள் அவரை வேதாந்தியாக்கிவிடுவார்களென, எட்டு பண்டிதர்கள்மட்டும் யேகவாக்காய் அரசனுக்கறிவித்தார்கள். அரசனுக்கு பாக்கியமாகப் பிறந்திருக்கும் குமாரன் முன்னிலையில் மேற்சொன்ன நான்கு சகுனங்களையுடையவர்கள் தோன்றாதிருக்கும்படி அரண்மனையைக் காத்திருக்கக் காவலாளர்களுக்கு அரசன் கட்டளையிட்டு இராஜகுமாரன் அரண்மனையிலிருக்கும் அஷ்டபாக்கியங்களையும் அனுபவித்துவர; அரசன் பிரசித்தஞ்செய்தான். கௌதமருக்குப் பதினாறும்வயது வந்தபோது, அரசன் தன் சகோதரி குமாரத்தியான யௌவன முள்ள மங்கையை கௌதமர் மணம்புரியச் செய்துவைத்தான். அரச குமாரன் கன்னிகைகளால் சூழப்பட்டு விநோத வாத்திய

[illegible]டனமாதர்களுடன் நூதன நூதன[illegible]மாகச் சிங்காரிக்கப்பெற்ற அரண்மனைக ளொவ்வொன்றிலு[illegible], உல்லாசமாய் வசித்துவந்தார். ஒருநாள் கௌதமர் வேடிக்கைப்பார்க்க பூங்காவனத்திற்[illegible] இரதமேறிப்போகும் வழியில் ஒரு கிழவனைக் கண்டார். அவனது கூன்கொண்ட முதுகும் திரைகண்ட தோலும் நரைத்த உரோமங்களும் விருத்தாப்பியத்தைச்குறிப்பித்தது. இராஜகுமாரன் சாரதியைநோக்கி, அந்த மனிதனுக்கென்னவென்று கேட்க, அவன் முதிர்ந்த வயதடைந்தவன் அவனுக்குத் தளர்ந்த பருவம் வந்துவிட்டது. வெகு நாட்களா ஜீவித்திருந்தால் சகலரும் அந்த நிலைக்குத்தான் வருவார்கள் என்று சொல்ல; அரசகுமாரன் அதைக்கேட்டு அச்சங்கொண்டு அப்படியானால் பிறவியானது பெருங்கொடுமையை யடையதும் எல்லாப் பிராணிகளையும் துர்நிலைக்குக் கொண்டுபோவதாகவு மிருப்பதால், விருதாப்பிய வயதில் தளர்ச்சிக்குக் கொண்டு[illegible] இந்நிலையை கவனிக்கவேண்டுமென்றார். பின்னர் கௌதமர் மனைக்குப் போனவுடனே இவ்வுலகவின்பத்தை வெறுத்துச் சந்நியாசம் பெறத் தீர்மானித்துவிட்டார். பிதாவானவன் இத்தீர்மானத்தைக் கேட்டு மனங்கலங்கி, கௌதமருக்குச் சிற்றின்ப ஆவலை மேன்மேலுமூட்ட நடனமாதர்களை அனேகமாய்க் கொண்டுவந்து சேர்த்து, அவர்மனதை உலகவின்பத்திற்குத் திரும்பும்படி யேவுதல்செய்து, மற்ற மூன்று சகுனங்களாகிய வியாதிஸ்தன் பிரேதம், சந்நியாசி ஆகிய இவர்கள் கௌதமர் கண்ணுக்குமுன் வராதபடிக்குக் காவலாளர்களை அதிகமாக நியமித்து எச்சரித்து வைத்தான். அரசன் செய்த இவ்வித பிரயத்தனங்களெல்லாம் பிரயோஜனப்படாமல் போய்விட்டது. மற்றச் சந்தர்ப்பங்களில் ஒரு வியாதியஸ்தன் மிக அருவருப்பான நோயால் வருந்துவதையும் ஒரு பிரேதத்தை க்ஷேமிக்கச் சடங்கூடத்துவதையும், ஒரு சந்நியாசி மிக பலவீனமாயிருப்பதையும் இராஜகுமாரர் கண்டார். இந்தக் காட்சிகளைக் கண்ட கௌதமர் சிந்தையில் மிகவும் அழுந்தினவராய் இந்த உலகவாழ்க்கையில் ஆடம்பரமும், ஆனந்தமும் அனர்த்தமானவைகளென்று நாளுக்கு நாளுணர்ந்து, அரண்மனையைவிட்டு தனியேயிருக்க, [illegible]சித்தங்கொண்டிருந்[illegible]காலத்தில் அவருக்கு ஒருகுமாரன் பிறந்த

தாகச்சேதிவர; அந்தப் பாலகன் எனக்கு ஒருபுதிய பலமானகட்டாயிருப்பான். நானந்தக் கட்டை அறுத்துக்கொண்டு போகவேண்டுமென்று சொன்னார். அவர் சொன்னதை அரசன் கேட்டு, நடனமாதர்களைப் பின்னுமேவ, அவர்கள் அன்றிரவு அவர் கவனத்தைப் பேதப்படுத்தவும் அவர் புத்தியைக் கலைக்கவும், தங்களாலானமட்டும் பிரயாசைப்பட்டுப் பார்த்தார்கள். கௌதமரோ அவர்களைப் பொருட்செய்யாமல் தூங்கிவிட்டார். நடனமாதர்களும் அவரைச் சுற்றிலும் படுத்தயர்ந்துவிட்டார்கள். அர்த்தராத்திரியில் ராஜகுமாரரான கௌதமர் விழித்துக்கொண்டு பார்க்கிறபோது உடனே மோகிக்கக்கூடிய விதமாய் நடனமாதர்கள் தங்கள் ஆடைகளைக் களைந்துவிட்டு, அலங்கோல விகார அங்க நிலையில் படுத்திருப்பதை அவர் கவனித்து அரண்மனையின் சிற்றின்ப அநுபவங்களையெல்லாம் நினைத்துப் பொய்யென வெறுத்து உடனே அரண்மனையைவிட்டுப் புறப்பட்டுப்போய் துறவியாக ..., சமாதானத்தையும் தூய்மையையும் அடையத் தீர்மானித்தார். அவருக்கு மிகப் பிரீதியாகவிருந்த குதிரைக்குச் சேணம்போட உத்தரவளித்தார். ஒரு நிமிஷம் வரைக்கும் நிதானித்து யோசித்து அவருக்குப் பிறந்திருக்கும் பாலகனைப் பார்க்க ஆவல்கொண்டு இராணியின் படுக்கை அறைக்குப்போய் கதவை மிக மிருதுவாகத் திறந்தார். இராணியானவள் பாலகனை பக்கத்திலணைத்து அவள் கையொன்றை அதன் தலைக்குமேல் வைத்துக்கொண்டு நித்திரைச் செய்வதைக் கண்டார். அந்தக் குழந்தையை ஆலிங்கனஞ்செய்ய, நான் சமீபப்பேனாகில் தாயின் கையை நான் நீக்கவேண்டியதாகும். அந்த சமயத்தில் அவள் விழித்துக்கொள்வாளேயாகில் என் பிரயாணத்திற்குப் பெருந்தடையாகவிருப்பாள். நான் புத்தனாகிய பிறகு அந்தப் பிள்ளையைப் பார்ப்பேன். என்று வாசற்படியில் தானே நின்று தனக்குள்ளே சொல்லிக்கொண்டு கடுகெனக் கதவை மூடிவிட்டு அரண்மனையைவிட்டுப் புறப்பட்டுவிட்டார். இராஜபட்டணத்தின் வெளியே செலுக்கு ... போது ஒரு பேயானது அவரைச் சந்தித்து, அவர் அரண்மனைக்குத் திரும்புவாரானால் ஒரு பெரிய இராஜ்ஜியத்தை அவருக்குக் கொடுப்பதாக வாக்களித்தது. கௌதமர் உலகத்தை வெறுத்துவிட்டதாக ... நடந்தார். அவ

ருக்கு விசுவாசமாயிருந்த வேலைக்காரனும் குதிரையும் அவருமாக நேர்வழியைப்பிடித்துச் சென்றார்கள். அவரது அலங்காரப்பட்டணத்தைவிட்டுப் போகிறோமென்று சற்று விசனித்துத் திரும்பிப்பார்க்கவுமில்லை. கடைசியாக மூவரும் ஒரு நதிக்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். அங்கே அவர் இராஜ உடையை எடுத்தெறிந்துவிட்டு அவரது நீண்ட உரோமத்தையும் தாடியையும் வெட்டிவிட்டு அற்புதமாய் அவருக்கு அங்கேகிடைத்த அரைக்கச்சையை அணிந்து ஒரு திருவோட்டையும் சந்நியாசி தாங்கவேண்டும் ஒரு பாத்திரத்தையும் கையிலேந்தி, அவர் வேலைக்காரனை நோக்கி, இராஜ உடையையும் குதிரையையும் அரண்மனைக்குக் கொண்டுபோக கட்டளையிடவே, அந்தக் காட்சியைக் கண்ட வேலைக்காரன் அவனுடைய எஜமானனை இவ்வுலகத்தில் இனி காண்பதில்லையென்று உணர்ந்து, சகிக்கமுடியாத துக்கத்தினால் அவன் இருதயம் இரண்டாகவெடித்து அந்த இடத்தில் தானே பிராணனைத்துறந்துவிட்டான். கௌதமர் துறவியாக மாறிவிட்டார். அவர் பிரயாணத்தில் பட்டணத்தைச் சமீபித்தால் வீடு வீடாகச்சென்று போதுமானமட்டும் சோறும் பதார்த்தமும் சேருமளவும்பிச்சையெடுத்துப் பட்டணத்திற்குவெளியேபோய் வெறுஞ் சாதத்தையே யுண்ணும்படியாய் அறுசுவையறிந்த நாவை அவர் பழக்குவார். காமலோக மாயையை ஜெயிக்கத்தீர்மானித்துத் தன் தேகத்தை சிறுக்கடித்துத் திருவோட்டை கையிலேந்திச் சந்தோஷமாய்ச் சாப்பிடுவார். சொற்பகாலத்திற்குள் எவ்வித உணவையும்புசிக்க அஞ்சாதவரானார். கௌதமர் சாதுக்களின் சகவாசத்தைநாடி அவர்களால் போதிக்கப்பெற்றது போதாதென தமக்குள்தாமே ஒயாச்சிந்தைகொண்டு யோகஞ் செய்து நிருவாணபதமென்னும் தூய்மையாகியபுத்தபாவத்தையடைய வெகுகாலமட்டும் பிரயாசைப்பட்டார், அவரை உலக மாயைக்குள்ளாக்க அவருக்குமுன்வந்த உபத்திரவம் அனேகமனேகமாகும். அவரடைந்த கஷ்டம் மிகக்கொடியது. இவைகளையெல்லாம் சகித்து நாற்பத்தொன்பது நாட்கள்மட்டும் யோகசாதனையிலிருந்து கடைசியாக மெய்ப்பொருளை அவர் கண்டுணர்ந்தார். அது முதல் அவர் ஜீவியகாலமட்டும் நாற்பத்தொன்பது வருஷகாலமாய் நீதியையும் அதை நடத்தும் வகை

யையுங்குறித்து உபந்நியாசித்துவந்தார். சில்லரைச் சீடர்களாகச் சேர்த்து அவர்களுக்குப்போதித்து அவர்களை உலகமெங்கும் அனுப்பிப் பிரசங்கிக்கச்செய்தார். ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் அவரிடம் ஓடிவந்து அவர் உபதேசத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்கள். அவர் எதையும் ஒளிக்காமல் இரகசியப் பொருள் என்று சொல்லாமல் தெளிவாக விளக்கிக்காட்டினர். அவர் சென்றவிடமெல்லாம் அவருக்குச் சிறப்பாயிருந்தது. அவருக்கு வயது எண்பதானபோது அவர் உடலைவிட்டுப்பிரியகாலஞ் சமீபித்துவிட்டதென்று கண்டுவேதாந்திகளையும் சந்நியாசிகளையும் ரிஷிகளையும் பெருங்கூட்டங்கூட்டமாக அழைத்து, அவர்களுக்குக்கடைசியாக உபதேசித்தார். கடைசிநாளில் ஆற்றில்ஸ்நானஞ் செய்து விசுவாசமுள்ளசீடனுகிய அனந்தன் என்பவனை அழைத்து [illegible] இரண்டு விருக்ஷங்களுக்கு மத்தியில் அவருக்கு ஒரு இடத்தை சித்தஞ்செய்ய கட்டளையிட்டார். அங்கேபோய் அவர் சாய்ந்து ஒரு கையால் தமது தலையைத்தாங்கி படுத்துக்கொண்டு தமது சீடனுகிய அனந்தனுக்கு பத்தியைப் பற்றிக் கடைசியாக போதித்தார்.

அவர் ஸ்வாசம் போகும்சமயத்தில் இராஜ குமாரர்கள் அவரைத்தரிசிக்க ஓடிவந்தார்கள். சந்நியாசிகள் அவருடைய கடைசி வாக்கைக்கேட்க வந்தார்கள். அனந்தனின் குருவானவர் மரிக்குநேரம் சமீபித்து விட்டதென்று அவன்படும் துயரத்தையும் கண்ணீர் சொரிவதையும் கௌதமர்கண்டு மிருதுவாய் வாக்குத் தண்டஞ்செய்து, தமது சீடர்களை நோக்கி அவர் உடலோடு அவர்களுடனிருக்காவிட்டாலும் அவரது [illegible]தக்கோட்பாட்டால் அவர் அவர்களுட னிருப்பதாக மிகுந்த சந்தத்தோடு புன்சிரிப்பான வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்[illegible] பொழுது விடிய சற்றுநேர மிருக்கும்போது கௌதம புத்தர் நிருவாண பதவியை யடைந்தார்.

கௌதம[illegible] சொரூபங்கள் மூன்றுவித நிலையைக்காட்[illegible]டச் செய்துவைத் திருக்கின்றன.

சி[illegible]ள். ஒன்று அவர் சாதனையிலிருப்பதுபோல ஒரு கையைத் தொடையின்பேரிலும் மற

கையை மடியின்மேலிலும் வைத்திருப்பது போலிருக்கும். மற்றொன்று ஒருகையைத் தூக்கி உபதேசித்து நிற்பதுபோலிருக்கும் மூன்றாவது கௌதமர் நிருவாண நிலையை யடையும்போது படுத்திருந்தது போலிருக்கும். புத்த கௌதமர் வசித்திருந்ததாக அனேக அத்தாட்சிக ளிருக்கின்றன. அவர் பிறந்த இடமும் மரித்த இடமும் குறிப்பாக இன்னமும் சரித்திரவிசாரணைப் பண்டிதர்கள் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இவ்வருஷம் அவரது மண்டையோடுகளும் சிலதுண்டு

கௌதமர்சேடங்கள். எலும்புகளும் சாம்பலும் அவைகளோடு சிறிய பாத்திரங்களும் இவைகள் புத்த கௌதமரைச் சேர்ந்ததென்று குறிக்கும் செப்பேடும் இந்தியாவில் அகப்பட்டுச் சீயம் அரசனுக்கு அவைகளை இந்திய கவரன்மெண்டார் கொடுத்தனுப்பிநார்கள். புத்த[illegible] வடபிரமாவிலும் இலங்கையிலு[illegible]ருப்பதாகப் பௌத்தசமயிகள் நம்பினாலும் போர்டிகீஸ்காரர் படையெடுத்துவந்த காலத்தில் அதைக்கொள்ளை கொண்டுப்போய் கோவாகவரனர் ஜனரலுக்குக்கொடுக்க, அவர் அதை கத்தோலிக்கு குருமாரிடம் ஒப்புவித்தார். சில வருடங்களுக்குப் பிறகு பௌத்தசமய அரசர்கள் ஒரு பெருந்தொகையான நாணயத்தைக் கோவா கவர்னர் ஜெனரலுக்குக் கொடுத்து அந்த பல்லைக்கேட்டபோது முதல் அவர் தவிர்த்துப்பேசி பிறகு பணத்திற் காசைவைத்துக் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டார். அதைக்கேட்ட கத்தோலிக் குருமார் அதைக் கொடுக்கப் பிரியமற்றவராய் அதை நெருப்பில்போட்டுச்சுட்டு பொடித்துச் சாம்பலாக்கி கடலில்எறிந்துவிட்டாராம். என்றாலும் அந்தப்பல்லைப்போல் போலிப்பல்லொன்று கோவா கவர்னர் ஜெனரல் செய்துகொடுத்து பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டதாக "மார்கஸ் போலோ" என்பவரின் சரித்திரத்தைக் களைந்தெழுதிய சரித்திர நிபுணரான காப்டன்யூல் என்பவர் சொல்லுகின்றார்.

முன்பாகவிருக்கும் கண்டாப[illegible]ர்த்து மேற்கே செல்லுவோமானால்பழையகண்டாமணி

பழையகண்டாமணி. யைக் காணலாம். அதற்கு மேற்குப் புறத்தில் சதரமுள்ள சாந்து கல்லைப்போ

விருக்கும் ஒரு கல்லின்பேரில் பிடிக்க வசதியாயிராத அரை வட்டமாயிருக்கும் கல்லொன்று வைக்கப்பட்டிருக்கிறது அதற்குயோகக்கல்லென்றுபேர். பக்தர்கள் தங்கள்யோகத்தை தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டுமானால் அந்தக்கல்லை இருகைகளாலும் தூக்குவார்கள். நினைத்த காரியங் கை கூடுவதானால் மேல் கல்லானது கையோடேவருமாம். அல்லாவிட்டால் அது அடிக்கல்லோடு ஒட்டிக்கொள்ளுமாம்.

யோகக்கல்.

இந்த யோகக்கல் வைத்திருக்குமிடத்தில் ஜலதேவதைக்குப் பிரமர் ஜலத்தை அர்ச்சிப்பார்கள். காசுகொடுத்தால் பூஜாரி ஜலம்கொடுப்பான் அதைச்சுவாமிக்குஅர்ச்சிக்கலாம்.

ஜலதேவதை.

பௌத்தசமயம் தென் இந்தியாவில் ஏற்படுவதற்கு முன்னும் ஆரியமதம் பரவுவதற்கு முன்னும் திராவிடர்கள் பூத பிசாசுகளை வணங்கிவந்த வழக்கத்தை இன்னமும் அனுசரித்து வருவதுபோலவே பிரமர் பௌத்த சமயிகளாகு முன்பு பூத பிசாசுகளை வணங்கிவந்த வழக்கத்தை இன்னமும் கையாடி வருகிறார். அவர்களுக்குள் மின்-மகாயீ என்பது,வீட்டுதேவதை,அல்லதுகுலதேவதை. காடா என்பது காளி; கொள்ளை நோய் முதலானது வராதபடி கோடிக்கும் தெய்வமாம். யாக்காயதி என்னும் பூஜையில் கிராமத்திற்குத் தூரத்தில், ஆடு, வாத்து, கோழி முதலானவை சமைத்துக் காட்டேரிக்குப் படைப்பதுபோலப் படைத்துக் கிராமத்தின் நாலுமூலைகளிலும் போய்ப் பிரமர், கூச்சலிடுவார்கள். இன்-கீ. என்னும் தேவதைக்கு இரங்கோனிலிருந்து, தெகுநட்டுமுள்ள ஜனங்கள் பயப்படுவார்கள். இந்த தேவதைக்கு அவ்வளவுதூரமதிகாரமுண்டாம்; அது ஜலதேவதையாம். மற்ற தேவதைகளுமுண்டு, [illegible] வே-பின்-கீ என்னும் அண்ணன்மார்கள் குடிக்காரதேவதைகள். மாங்-மின்-கீ என்னும் மதுரைவீரன். அந்த தேவதைக்கு அரிசியினின்றெடுக்கும் சாராயந்தான் மிகப் பிரீதியாம். பூன் அல்லது பூனி என்னும் தேவதை

தேவதைகள்.

காட்டில் போகிறவர்களைப் பிடித்து அசக்கிப் பைத்தியக்காரராக்கும். ஜடாமுனி சங்கிலிகறுப்பன், உபசுர் என்பது மேகத்தில் பறந்து அங்கு குதித்திருக்கும் மனிதனைப் பிடித்துக் கொள்ளும். ஆகாயவாணி அகாக்சோ என்பது மரத்தின் நுனியிலிருக்கும் முனியன். செக்காசோ என்பது மரத்தின் நடுவிலிருக்கும் முனியன். பூமாசோ மரத்தின் வேரிலிருக்கும் முனியன். இப்படியாக பிர்மாண்ட மரங்களிலும், ஆற்றிலும் காட்டிலும் பௌத்த சமயிகளாகிய பிரமருக்குத் தேவதைகளுண்டு. அவர்களுக்குள் பில்லிசூனிய முதலானவையுமுண்டு. சுடுகாட்டுக்குப்போய்ச் சாம்பலையெடுத்துவந்து மந்திரமோதி, எதிரியின் வீட்டின்பேரில் போட்டுத் தேவதையை உச்சாடனஞ் செய்தால் அது இரவு முழுதும் கல்லெறியுமாம்.

பஞ்சபூதடை. இங்கே சொன்ன இந்த தேவதைக் கோயிலுக்கு வடமேற்கே கட்டியுள்ள கோபுரங்களொன்றின்பேரில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் கலசக்குடையானது சுயதேக்கன் கோபுரத்தின்மேல் இப்போதிருக்கும் குடைக்கு முன்னதாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்தப்புறம் வடக்குவாசலைக் காணலாம்.

சோதிடர்கள். மஹா கண்டாமணியிலிருந்து மேற்குவாசல்மட்டும் பிரமர் அங்கங்கே சோதிடஞ் சொல்லுவதைக் காணலாம். இந்தியாவிலிருந்து துரத்தப்பட்ட பௌத்தசமயிகளான க்ஷத்திரிய அரசர்கள் மணிபுரமார்க்கமாய்வந்து பிரமதேசத்திற் குடியேறி அரசாங்கமுண்டாக்கி,பௌத்தசமயத்தைப் பரவச்செய்து இந்ததேசத்தை பிரமதேசமென்றும் தங்களையும் இத்தேசத்தவரையும் பிரமர் என்றும் அழைத்துக்கொண்டார். வடஇந்திய அரசர்கள் இந்நாட்டை யெட்டியபோது இராஜ்ஜியத்தைக் சட்டுவதிலும் பௌத்தசமயத்தை விபரமற்றவிதமாய் போதித்து வருவதிலும்காலங்கழித்து வந்தார்களேயொழிய,நாகரீகமற்றவப் பூதபிசாசுகளை வணங்கி, உருவமேயில்லாதவன் என்னும் ஒரு தேவதை இருப்பதாக நம்பி காட்டில்வசித்த இம்மதசத்தவரை விருத்திக்குக் கொண்டுவரவில்லை. ஆனால் தக்ஷிணபாகத்தின்

114694

கடற்கரைகளான கோரிங்கி தேசங்களிலிருந்தும் தென் இந்தியாவிலிருந்தும் குடியேறியவர்கள் நெசவு முதலிய பல கைத்தொழில்களையும் விவசாயத்தையும் இத்தேசத்தவர் பாஷைக்கு அக்ஷரங்களையு முண்டாக்கி கல்வியையும் சாஸ்திரங்களையும் பிரமருக்குக் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். பிரம பாஷையின் அக்ஷரங்கள் திராவிட பாஷையின் அக்ஷரங்களைப்போலவே சப்திக்கும். தென் இந்தியர்களிட மிருந்தும், வெகு காலத்திற்குப் பிறகு இலங்கையினின்று பிரம அரசனால் அழைக்கப்பட்ட சிங்களவர்களாலும், பௌத்தசமய பிரமாணங்களை பிரமர்தெரிந்து கொண்டார்கள். பௌத்தசமயம் இந்து மதத்தினின்று பிரித்தெடுக்கப் பட்டதென்று இந்தியா இதிகாசங்களும் அனேக சரித்திர நிபுணர்களும் மொழியிடினும், பிரமர் அதை யெவ்வளவும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறதில்லை.

பிராமணர்கள்.

சில காலத்திற்கு முன் தென் இந்தியாவினின்று பிராமணர்கள் இத்தேசத்திற்கு வந்து சைவ வைஷ்ணவ மார்க்கங்களை நிலைநாட்டி, இந்த தேசத்தை ராமன்னியம் என்றழைத்தார்கள். பௌத்த சமயிகளான சிங்களவர் அதற்கு மறுக அராமன்னியம் என்று அழைத்தார்கள். இவ்விதமாக சச்சரவு பட்டுப்பௌத்த சமயிகள் இந்தியாவில் நிலையாமல் போய்விட்டதுபோலவே, சைவ வைஷ்ணவ சமயிகள் இப் பிரமதேசத்தில் அக்காலத்தில் நிலைக்காமற் போய்விட்டார்கள். அந்தகாலத்திலிருந்த பிரம ராஜனொருவன் தென் இந்தியாவிலிருந்து சில சோதிட நிபுணர்களை அழைத்து பிரமர்களுக்கு சோதிடங்கற்பித்துவைத்தான். பிரமர் சோதிடத்தை வெகுவாய்ப் நம்புவார்கள்.

சிங்கங்கள்.

சுயதேக்கன் கோபுரத்தைச் சுற்றிலும் சிங்கரூபங்கள் வரிசையாக நிறுத்தி யிருக்கிறதைக் காணலாம்.

அதன் சரித்திரமென்னவென்றால்:—குழந்தைப் பருவத்திலிருந்த ஒரு இராஜ குமாரனை ஒரு சிங்கம் வளர்த்ததாம். அவன் வளர்ந்து வாலிபனானபோது அவன் அந்த சிங்கத்தைவிட்டுப் பிரிந்து, ஆற்றைக்கடந்து போய்விட்டானாம். அந்த சிங்கமா

னது தண்ணீரில் பாய்ந்துவரக் கூடாமல் மிகுந்த விசனமடைந்து உயிரை விட்டதாம். அதுமுதல் சிங்கரூபங்களைக் கோபுரங்களைச் சுற்றிலும் செய்துவைப்பது பிரமருக்கு வழக்கமாய் விட்டது. மேற்கு வாசலுக்குக் கீழ் இப்போது மஹாராணியின் படைகளிருக்கின்றன. இந்த வாசல் அடைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கௌதமர் படுத்திருப்பது. பின்னும் தெற்குமுகமாய்ச் செல்லுகையில் கௌதம புத்தர் நிருவாண பருவமடைந்த சமயத்தில் அவர் படுத்திருந்தது போலவும், அனந்தனும் மற்றச் சிஷர்களும் துக்கிக்க அவர் மிகச்சாந்தமாய் வாக்குத்தண்டஞ்செய்து உபதேசிப்பதுபோலவும் பெரு உருவங்கள் இருக்கின்றன.

பாட்டுவாத்தியம். இங்கே பிரமர் வாத்தியம் பாட்டுக்கச்சேரி முதலியவற்றைக் கேட்கலாம். பிரமருக்குள் சங்கீத ஞானமிருந்தாலும் இந்தியர்களுக்குள் சங்கீத விதிக ளிருப்பதுபோலப் பிரமருக்குக்கிடையாது. அவர்களில் சங்கீத நிபுணர்கள் பாடும் விதமே தகும் விதியென்று ஜனங்கள் எண்ணிக்கொண்டு பாடுவார்கள். கம்பன் காளமேகனைப்போ லொத்தவர்களும் பிரமரி லிருந்தார்கள். ஆனால் அரசன் முன்னால் நூதனமானபாட்டு யாதும் பாடக்கூடாது. அது தங்கள் சேவடிக்குப் பங்கமாயிருக்குமாம். அப்படி ஒருவித்துவான் பாடிவிடவே அவன்தலையைக் கொய்துவிடும்படி அரசன் கட்டளையிட்டான். அவன் சங்கீத ஞானத்தைக்கேட்டு காவலாளர்கள் அவனைப்பிடித்து வேறொருவனைக் கொலை செய்தார்கள். அரசன் பழையபாட்டைக் கேட்டுக் கேட்டுச் சலிப்பாயிருக்கிறதென்று என்றைக்குச் சொல்லுகிறானே, அன்றைக்குஅந்த வித்துவான் அரசன் முன்புபோய்ப் பாடுவான். பின்னும் அவன் தலையைக் கொய்யும்படி அரசன் சொல்லுவான். இப்படியாக அந்த வித்துவான் பாடிக் கடைசியாக வெகுமதி பெற்றானாம்.

சுவேதேக்கன்கோபுர சரித்திரம்.

முடிவாகத் தெற்குவாசலுக்குத்திரும்பிக் கீழிறங்கும்போது கடைசிப் படிகளுக்குச் சமீபிக்கையில் பிச்சைக்காகப் பிரம யாசகர் ஓடிவந்து காலைப்பிடிப்பார்கள். அதிக உயரமும்அகலமுமான படிகளில் இறங்குகிறவர்களின் கால்களை யாசகர் பிடிப்பதால் இடறிக் கீழே விழுந்து தங்கள் பற்களை அற்சிக்காமல் காத்துக்கொள்ள மிக ஜாக்கிரதையாக நடக்கவேண்டும்.

கடைசிபடிகள்.

படிகளைவிட்டுப் பாதைக்குவந்து கிழக்கு மார்க்கத்தை நோக்கிச் சுமார் நூறு கெஜதூரம் போனால் கீழ்வாசலும் சண்டை நடந்த இடங்களுந் தெரியும்.

படிகளை விட்டிறங்கி மேற்கே போகும் வழியாய்ச் சென்றால் மஹாராணியின் படைக ளிருப்பதைக் காணலாம்.

முற்றிற்று.

114694